

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Харківський державний університет
харчування та торгівлі**

ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ

**Тестовий тренінг
для самостійної роботи студентів із підготовки
до аудиторних практичних занять
з дисципліни
за освітнім ступенем бакалавр**

**ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ
07 «Управління та адміністрування»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ
073 «Менеджмент»
СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ
«Менеджмент організацій і адміністрування»
«Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»**

**Харків
ХДУХТ
2016**

Державне та регіональне управління: тестовий тренінг для самостійної роботи студентів з підготовки до аудиторних практичних занять з дисципліни за освітнім ступенем бакалавр [Електроний ресурс] / укладачі Т. С. Пічугіна, Л. Д. Забродська, Г. І. Забродська. Електрон. дані – Х. : ХДУХТ, 2016. – Один електрон. опт. диск (CD-ROM); 12 см. – Назва з тит. екрана.

Укладачі: д-р екон. наук, проф., зав. кафедри менеджменту організацій
Т. С. Пічугіна
канд. екон. наук, проф. Л. Д. Забродська
канд. екон. наук, доц. Г. І. Забродська

Рецензент: проф., зав. кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності
Л. М. Яцун

Кафедра менеджменту організацій

Схвалено методичною комісією ХДУХТ за напрямом підготовки «Менеджмент»
Протокол від «23» червня 2016 року № 10

Схвалено вченою радою ХДУХТ
Протокол від «07» липня 2016 року № 12

Схвалено редакційно-видавничою радою ХДУХТ
Протокол від «06» липня 2016 року № 4

© Пічугіна Т.С., Забродська Л.Д.,
Забродська Г.І., 2016
© Харківський державний
університет харчування
та торгівлі, 2016

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Змістовний модуль 1. Теоретико-методологічні та конституційні засади державного та регіонального управління в Україні.....	6
Тема 1 «Основи теорії державного управління».....	6
Тема 2. Методологічні засади державного управління.....	13
Змістовний модуль 2. Конституційні засади побудови структур державного управління в Україні.....	22
Тема 3. Роль різних гілок влади у процесі державного управління.....	22
Тема 4. Система органів державної влади в Україні: конституційні основи їх функціонування та роль в управлінні.....	31
Тема 5. Державне регулювання економіки та управління в окремих сферах суспільного розвитку.....	42
Тема 6. Місцеве самоврядування та його особлива роль у державному управлінні.....	56
Змістовний модуль 3. Взаємодія центральних і регіональних органів державного управління та менеджмент органу державної влад.....	66
Тема 7. Внутрішня організація та ефективність управління органу державної влади.....	65
Тема 8. Державна служба в Україні.....	76
Тема 9. Відносини органів публічної влади в системі державного управління.....	82
Тема 10. Реформування системи державного та регіонального управління в Україні.....	84
Список рекомендованої літератури.....	86

ВСТУП

Тестовий тренінг розроблено для самостійної роботи студентів з підготовки до аудиторних практичних занять з дисципліни «Державне та регіональне управління».

Метою дисципліни «Державне та регіональне управління» є формування у студентів сучасного мислення та соціальних знань у галузі управління на національному і регіональному рівнях; набуття умінь та формування компетенцій, необхідних для виконання функцій та реалізації повноважень органів державної влади і місцевого самоврядування.

Самостійна роботи студентів з тестовими завданнями є однією з основних форм закріплення знань й отримання необхідних навичок щодо самостійного опрацювання теоретичного матеріалу. Самостійна робота студентів з підготовки до контролю знань у формі тестів є складовою загальної системи самостійної роботи студентів з дисципліни «Державне та регіональне управління», яка сприятиме засвоєнню й закріпленню основних положень теоретичного матеріалу.

Тестові завдання пропонуються в тематичному розрізі та охоплюють всі теми дисципліни «Державне та регіональне управління» відповідно робочої програми і складають основний зміст поточного та модульного контролю теоретичних знань. Зміст тестів складається з запитань одниничного вибору правильної відповіді.

Результати поточного та модульного контролю за тестовими завданнями повинні показати теоретичні знання у студента щодо:

- нормативно-правової бази державного та регіонального управління в Україні;
- теоретико-методологічних засад формування загальнодержавної та регіональної політики в Україні та світі;
- закономірностей управління на державному і регіональному рівнях в Україні та світі;
- особливостей державного управління в різних сферах суспільного розвитку та на різних рівнях в Україні;
- методичних та організаційних основ управління розвитком суспільства;
- існуючих моделей державного управління, вітчизняної системи та структури органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх компетенцій;
- законодавчих та нормативно-правових засад діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні;
- концептуальних засад реформування системи державного управління та місцевого самоврядування, напрямів вдосконалення управління національним та регіональним розвитком в Україні.

Тестові завдання призначені для діагностики якості та відповідності знань бакалаврів вимогам, що висуваються кваліфікаційною характеристикою до рівня професійної підготовки фахівця кваліфікації – бакалавр з менеджменту. Тестові завдання є складовим елементом державного іспиту за спеціальністю 073 «Менеджмент» освітнім ступенем бакалавра.

Комплексний пакет тестів з дисципліни «Державне та регіональне управління» призначено для самостійної роботи студентів, що навчаються за спеціальністю 073 «Менеджмент» денної та заочної форм навчання, екстернату, а також може використовуватися під час дистанційного навчання з підготовки до поточного, модульного й підсумкового контролю знань з теоретичних аспектів даної дисципліни.

Змістовний модуль 1. Теоретико-методологічні та конституційні засади державного та регіонального управління в Україні

ТЕМА 1. Основи теорії державного управління

Рекомендована література до вивчення [1; 4–9; 11].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

1.1. Форми і методи впливу на виробничу, соціальну та духовну сфери життєдіяльності людей, пов'язаних між собою спільними політичною та економічною системами, це:

- а) суб'єкт державного управління;
- б) об'єкт державного управління;
- в) предмет державного управління;
- г) мета дисципліни «Державне та регіональне управління».

1.2. Формування усвідомлення у студентів, що лише цілеспрямована організація, структура та функціонування системи державного управління можуть сприяти та забезпечити економічний і соціальний розвиток України, це:

- а) суб'єкт державного управління;
- б) об'єкт державного управління;
- в) предмет державного управління;
- г) мета дисципліни «Державне та регіональне управління».

1.3. Об'єктами управління можуть бути:

- а) речі (керування речами), явища й процеси (керування процесами), люди (керування людьми);
- б) людина (оператор, розпорядник, керівник і т.д.) або колективне утворення – адміністрація (дирекція, керівництво, командування й т.д.);
- в) спрямування та узгодження (координації) дій учасників процесів;
- г) функції складних організованих систем будь-якої природи (технічних, біологічних, екологічних, соціальних).

1.4. Суб'єктом управління можуть бути:

- а) речі (керування речами), явища й процеси (керування процесами), люди (керування людьми);
- б) людина (оператор, розпорядник, керівник і т.д.) або колективне утворення – адміністрація (дирекція, керівництво, командування й т.д.);
- в) спрямування та узгодження (координації) дій учасників процесів;

г) функції складних організованих систем будь-якої природи (технічних, біологічних, екологічних, соціальних).

1.5. Школа управління, яка забезпечила використання наукового аналізу для визначення найкращих способів досягнення необхідних результатів, ввела поняття хронометражу виконання робіт та аналіз операцій, що виконуються, враховувала людський фактор, акцентувала увагу на важливості підбору кадрів, це:

- а) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- б) адміністративний підхід або класична або адміністративна школа в управлінні;
- в) підхід з погляду людських відносин – школа людських відносин;
- г) підхід з погляду поведінки – біхевіористична школа.

1.6. Школа управління, яка для забезпечення ефективності роботи усієї організації визначила універсальні принципи управління, це:

- а) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- б) адміністративний підхід або класична або адміністративна школа в управлінні;
- в) підхід з погляду людських відносин – школа людських відносин;
- г) підхід з погляду поведінки – біхевіористична школа.

7. Школа управління, яка запропонувала використовувати прийоми регулювання відносин між працівниками не тільки економічного плану, а й різні мотивації та потреби, що можуть бути задоволені частково або опосередковано фінансовими засобами, це:

- а) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- б) адміністративний підхід або класична або адміністративна школа в управлінні;
- в) підхід з погляду людських відносин – школа людських відносин;
- г) підхід з погляду поведінки – біхевіористична школа,

1.8. Школа управління, яка зосередила свою увагу на різних аспектах соціальної взаємодії, мотивації, організаційної структури, комунікації в колективі, характеру влади та авторитету, гармонізації міжособистісних відносин не лише між керівниками та підлеглими, а й усередині колективу, це:

- а) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- б) адміністративний підхід або класична, або адміністративна школа в управлінні;
- в) підхід з погляду людських відносин – школа людських відносин;
- г) підхід з погляду поведінки – біхевіористична школа.

1.9. Школа управління, яка використовує науку управління або кількісний підхід, безпосередньо пов'язаний з використанням таких напрямів науки, як дослідження операцій та моделювання, це:

- а) підхід з погляду кількісних методів – школа науки управління, або кількісний підхід;
- б) підхід з погляду «чутливої» («responsive») адміністрації, поліцентризму, «плоских» структур;
- в) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- г) адміністративний підхід або класична або адміністративна школа в управлінні.

10. Школа управління, за якої з'явилися концепції «чутливої» («responsive») системи управління, поліцентризму, «плоских» структур тощо, та запропоновано відхід від ієрархічних структур, перехід до функціонального управління, спрямовані на децентралізацію управління, наближення його до людини та задоволення її потреб, це:

- а) підхід з погляду кількісних методів – школа науки управління, або кількісний підхід;
- б) підхід з погляду «чутливої» («responsive») адміністрації, поліцентризму, «плоских» структур;
- в) підхід з погляду наукового управління або школа наукового управління;
- г) адміністративний підхід або класична, або адміністративна школа в управлінні.

1.11. Система, яка має жорстко фіксовані межі, її дії не залежать від зовнішнього середовища, – це:

- а) відкрита система;
- б) закрита система;
- в) складна система;
- г) регульована система.

1.12. Система, що характеризується взаємодією із зовнішнім середовищем, – це:

- а) відкрита система;
- б) закрита система;
- в) складна система;
- г) регульована система.

1.13. Прийняті наперед рішення про те, що робити, коли робити та хто буде робити, які проводить зв'язок між теперішнім станом і бажаним у майбутньому, – це функція управління:

- а) планування;
- б) організація;
- в) контроль;

г) мотивація.

1.14. Функція управління, що забезпечує взаємозв'язок і ефективність елементів системи, – це:

- а) планування;
- б) організація;
- в) контроль;
- г) мотивація.

1.15. Процес забезпечення досягнення цілей шляхом постійного спостереження за діяльністю системи та усунення відхилень, спрямований як на окремий вид діяльності, так і на всю їх діяльність, – це:

- а) планування;
- б) організація;
- в) контроль;
- г) мотивація.

1.16. До ознаки держави відноситься:

- а) публічна (державна) влада та її здійснення в територіальних межах територіальної організації населення;
- б) державний суверенітет;
- в) нерозривний зв'язок держави й права;
- г) усі відповіді правильні.

1.17. До ознаки влади відноситься:

- а) відносини командування та підпорядкування в суспільній групі, державі й суспільстві;
- б) вольовий елемент, який полягає в здатності одних суб'єктів нав'язати волю іншим суб'єктам за допомогою примусу та переконання, підпорядкувати їх своїм інтересам;
- в) інститут, тобто організована установа, здатна забезпечити єдність дій і усталений порядок у суспільних відносинах;
- г) усі відповіді правильні.

1.18. Якщо суб'єкт управлінського впливу держава, то це вид управління:

- а) державне;
- б) суспільне;
- в) регіональне;
- г) менеджмент.

1.19. Якщо суб'єкт управлінського впливу підприємець, власник, то це вид управління:

- а) державне;
- б) суспільне;
- в) регіональне;

г) менеджмент.

1.20. Якщо суб'єкт управлінського впливу суспільство та його структури, то це вид управління:

- а) державне;
- б) суспільне;
- в) регіональне;
- г) менеджмент.

1.21. Складовою системи державного управління є:

- а) суб'єкти управління;
- б) управлінська діяльність;
- в) об'єкти управління;
- г) усі відповіді правильні.

1.22. Управління як діяльність, як здійснення певної серії взаємопов'язаних послідовних дій (функцій) – це:

- а) процесний підхід;
- б) ситуаційний підхід;
- в) системний підхід;
- г) класичний підхід.

1.23. Управління, що дає змогу аналізувати проблему чи синтезувати необхідний об'єкт, спрямований на досягнення певної мети, у єдності всіх його складових безперервно взаємодіючих як між собою, так і з зовнішнім середовищем) – це:

- а) процесний підхід;
- б) ситуаційний підхід;
- в) системний підхід;
- г) класичний підхід.

1.24. Управління, центральним моментом якого є конкретний комплекс обставин, що впливають на об'єкт дослідження в певний час, та використовує значною мірою конкретні фахові знання для вирішення конкретних проблем, – це:

- а) процесний підхід;
- б) ситуаційний підхід;
- в) системний підхід;
- г) класичний підхід.

1.25. Влада менеджерів і власників відноситься до:

- а) духовної;
- б) адміністративної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.26. Влада релігійних ієрархів, містиків, магів відноситься до:

- а) духовної;
- б) адміністративної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.27. Влада науковців, експертів, засобів масової інформації відноситься до:

- а) політичної;
- б) адміністративної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.28. Влада партій і груп тиску, політичних лідерів і засобів масової інформації відноситься до:

- а) політичної;
- б) духовної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.29. Влада державна, регіональна та місцеве самоврядування відноситься до:

- а) політичної;
- б) духовної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.30. Примус, легітимність, суспільні угоди – це атрибути влади:

- а) політичної;
- б) духовної;
- в) економічної;
- г) інформаційної.

1.31. Парадигма примусу розглядає владу як:

- а) організований примус держави (насильницький, узаконений, правовий, ідеологічний, прихований) для забезпечення суспільного порядку національної безпеки тощо;
- б) довіру підданих або громадян до існуючих державних інститутів в силу домінуючих у даному суспільстві цінностей і норм;
- в) угоду між владними і суспільними інститутами з приводу надійного забезпечення прав і свобод громадян, національної безпеки;

г) плюралізм владних центрів, що функціонує в рамках цивілізованого правового узгодження різноманітних політичних, економічних та ідеологічних інтересів.

1.32. Парадигма суспільної угоди розглядає владу як:

а) організований примус держави (насильницький, узаконений, правовий, ідеологічний, прихований) для забезпечення суспільного порядку національної безпеки тощо;

б) довіру підданих або громадян до існуючих державних інститутів в силу домінуючих у даному суспільстві цінностей і норм;

в) угоду між владними і суспільними інститутами з приводу надійного забезпечення прав і свобод громадян, національної безпеки;

г) плюралізм владних центрів, що функціонує в рамках цивілізованого правового узгодження різноманітних політичних, економічних та ідеологічних інтересів.

1.33. Парадигма легітимності розглядає владу як:

а) організований примус держави (насильницький, узаконений, правовий, ідеологічний, прихований) для забезпечення суспільного порядку національної безпеки тощо;

б) довіру підданих або громадян до існуючих державних інститутів в силу домінуючих у даному суспільстві цінностей і норм;

в) угоду між владними і суспільними інститутами з приводу надійного забезпечення прав і свобод громадян, національної безпеки;

г) плюралізм владних центрів, що функціонує в рамках цивілізованого правового узгодження різноманітних політичних, економічних та ідеологічних інтересів.

1.34. За умови тоталітарного підходу у публічному управлінні акценти робляться на:

а) фактичне злиття органів держави та правлячої партії;

б) необхідності сильної державної влади;

в) суспільні об'єднання підлеглі правлячій партії та органам держави;

г) усі відповіді правильні.

1.35. Засновниками школи наукового управління були:

а) А. Файоль, Дж. Муні, А. Рейлі, Ал. Слоун;

б) Ф. Тейлор, Ф. Гілберт, Л. Гілберт, Г. Гантт;

в) К. Арджіріс, Р. Лайкерт, Д. Мак-Грегор, Ф. Герцберг;

г) М. Фоллет, Е. Мейо, А. Маслоу.

1.36. Засновниками класичної або адміністративної школи в управлінні були:

а) А. Файоль, Дж. Муні, А. Рейлі, Ал. Слоун;

- б) Ф. Тейлор, Ф. Гілберт, Л. Гілберт, Г. Гантт;
- в) К. Арджіріс, Р. Лайкерт, Д. Мак-Грегор, Ф. Герцберг;
- г) М. Фоллет, Е. Мейо, А. Маслоу.

1.37. Засновниками школи людських відносин в управлінні були:

- а) А. Файоль, Дж. Муні, А. Рейлі, Ал. Слоун;
- б) Ф. Тейлор, Ф. Гілберт, Л. Гілберт, Г. Гантт;
- в) К. Арджіріс, Р. Лайкерт, Д. Мак-Грегор, Ф. Герцберг;
- г) М. Фоллет, Е. Мейо, А. Маслоу.

1.38. Засновниками біхевіористичної школи були:

- а) А. Файоль, Дж. Муні, А. Рейлі, Ал. Слоун;
- б) Ф. Тейлор, Ф. Гілберт, Л. Гілберт, Г. Гантт;
- в) К. Арджіріс, Р. Лайкерт, Д. Мак-Грегор, Ф. Герцберг;
- г) М. Фоллет, Е. Мейо, А. Маслоу.

ТЕМА 2. Методологічні засади державного управління

Рекомендована література до вивчення [1; 4–12; 16; 18].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

2.1. Методи менеджменту, які формують основні системи керування у вигляді стійких зв'язків і відносин, положень, що регламентують права й відповідальність підрозділів й окремих працівників, – це:

- а) адміністративні методи;
- б) економічні методи;
- в) соціально-психологічні методи;
- г) загальнонаукові методи.

2.2. Методи менеджменту, які шляхом впливу на економічні інтереси працівників й економічних контрагентів за допомогою цін, оплати праці, кредиту, прибутку, податків та інших економічних важелів, дозволяють створити ефективний механізм роботи, – це:

- а) адміністративні методи;
- б) економічні методи;
- в) соціально-психологічні методи;
- г) загальнонаукові методи.

2.3. Методи менеджменту, які шляхом впливу на неекономічні інтереси працівників та економічних контрагентів за допомогою соціально-

психологічного механізму, дозволяють створювати ефективний механізм роботи, – це:

- а) адміністративні методи;
- б) економічні методи;
- в) соціально-психологічні методи;
- г) загальнонаукові методи.

2.4. Методи менеджменту, які використовують методи (логічний, формалізації, порівняльний, кількісні, прогнозування, екстраполяції, моделювання, експерименту), – це:

- а) адміністративні методи;
- б) економічні методи;
- в) соціально-психологічні методи;
- г) загальнонаукові методи.

2.5. До загальносистемних принципів державного управління належать:

- а) об'єктивності управління; демократизму; правової впорядкованості; законності; розподілу влади; публічності; поєднання централізації і децентралізації;
- б) структурно-цільові; структурно-функціональні; структурно-організаційні; структурно-процесуальні принципи;
- в) державної служби; принципи роботи з персоналом управління; принципи інформаційного забезпечення державного управління; принципи діяльності органу виконавчої влади; принципи прийняття управлінських рішень;
- г) демократизму; інформаційного забезпечення державного управління.

2.6. До структурних принципів державного управління належать:

- а) об'єктивності управління; демократизму; правової впорядкованості; законності; розподілу влади; публічності; поєднання централізації і децентралізації;
- б) структурно-цільові; структурно-функціональні; структурно-організаційні; структурно-процесуальні принципи;
- в) державної служби; роботи з персоналом управління; інформаційного забезпечення державного управління; діяльності органу виконавчої влади; прийняття управлінських рішень;
- г) демократизму; принципи інформаційного забезпечення державного управління.

2.7. До спеціалізованих принципів державного управління належать:

- а) об'єктивності управління; демократизму; правової впорядкованості; законності; розподілу влади; публічності; поєднання централізації і децентралізації;
- б) структурно-цільові; структурно-функціональні; структурно-організаційні; структурно-процесуальні принципи;

- в) державної служби; роботи з персоналом управління; інформаційного забезпечення державного управління; діяльності органу виконавчої влади; прийняття управлінських рішень;
- г) демократизму; інформаційного забезпечення державного управління.

2.8. Цілі державного управління, що охоплюють комплексний, цілісний, збалансований і якісний розвиток суспільства, це:

- а) суспільно-політичні;
- б) соціальні;
- в) економічні;
- г) духовні.

2.9. Цілі державного управління які відображають вплив суспільно-політичних цілей на соціальну структуру суспільства, відносини її елементів, стан і рівень соціального життя людей, це:

- а) суспільно-політичні;
- б) соціальні;
- в) економічні;
- г) духовні.

2.10. Цілі державного управління, які характеризують і затверджують економічні відносини, що забезпечують матеріальну основу реалізації суспільно-політичних та інших цілей, це:

- а) суспільно-політичні;
- б) соціальні;
- в) економічні;
- г) духовні.

2.11. Цілі державного управління, що пов'язані у одному аспекті зі сприйняттям культурних цінностей, якими керується суспільство, а в іншому – з підключенням духовного потенціалу суспільства щодо реалізації суспільно-політичних і соціальних цілей, це:

- а) суспільно-політичні;
- б) соціальні;
- в) економічні;
- г) духовні.

2.12. Функції управління, які відображають сутнісні моменти державного управління, його об'єктивно необхідні взаємозв'язки та мають місце практично в будь-якій управлінській взаємодії органів державної влади з об'єктами управління, – це:

- а) загальні функції;

- б) спеціальні функції;
- в) внутрішні функції;
- г) зовнішні функції.

2.13. Функції управління, що відображають особливий зміст окремих впливів, зумовлений різноманітністю багатьох взаємодіючих в управлінні компонентів, – це:

- а) загальні функції;
- б) спеціальні функції;
- в) внутрішні функції;
- г) зовнішні функції.

2.14. Функції державного управління, які уособлюють управління всередині державної управлінської системи та зумовлені багаторівневою і різнокомпонентною побудовою держави як суб'єкта управління, – це:

- а) загальні функції;
- б) спеціальні функції;
- в) внутрішні функції;
- г) зовнішні функції.

2.15. Функції державного управління, які характеризують безпосередньо процес впливу органів державної влади на об'єкти управління, – це:

- а) загальні функції;
- б) спеціальні функції;
- в) внутрішні функції;
- г) зовнішні функції.

2.16. Галузеве управління – це:

- а) управління, яке спрямовується на вирішення основного завдання галузі, тобто задоволення потреб економіки окремими видами продукції, робіт, послуг;
- б) специфічні за предметом, змістом і засобом забезпечення цілісні управляючі впливи держави;
- в) управління, яке спрямовується на створення необхідних умов для розвитку окремих територіальних складових національної економіки, максимальне задоволення потреб населення регіону окремими видами продукції, робіт, послуг з ефективним використанням власних ресурсів і регіонального економічного потенціалу;
- г) складова частина народногосподарського контексту, що зумовлює необхідність досягнення цілей, які притаманні регіону.

2.17. Сукупність підприємств, організацій, установ однорідного соціально-економічного або соціально-культурного профілю, що перебувають у веденні центрального органа виконавчої влади, – це:

- а) сфера державного управління;
- б) галузь державного управління;
- в) об'єкт державного управління;
- г) суб'єкт державного управління.

2.18. Діяльність спеціальних органів виконавчої влади, що здійснюють функціональне міжгалузеве регулювання в масштабі всіх або, принаймні, багатьох галузей управління, – це:

- а) сфера державного управління;
- б) галузь державного управління;
- в) об'єкт державного управління;
- г) суб'єкт державного управління.

2.19. Об'єктами державного управління можуть виступати:

- а) різні сторони адміністративно-правового статусу громадян й їхніх суспільних об'єднань (дії, бездіяльність, права, обов'язки, відповідальність);
- б) суспільні відносини, види діяльності й соціальні ролі, які безпосередньо пов'язані з відтворенням матеріальних і духовних продуктів та соціальних умов життєдіяльності людей;
- в) формально визначені організаційні структури (область, місто, підприємство), а за функціональним критерієм — види діяльності (роздержавлення, інформатизація, приватизація тощо);
- г) усі відповіді правильні.

2.20. Об'єктами державного управління можуть виступати:

- а) галузеві й міжгалузеві комплекси й асоціації підприємств, установ й організацій; галузі й сфери державного управління;
- б) різні сторони діяльності соціально-культурних й інших установ, підприємств й їхніх об'єднань (акціонерні товариства, холдингові компанії, фінансово-промислові групи, природні монополії, закриті адміністративно-територіальні утворення й ін.);
- в) комплекси взаємозалежних галузей і цілі їхні області (наприклад, галузь економіки містить у собі промислові, будівельні, агропромислові комплекси й комплекс обслуговуючих галузей);
- г) усі відповіді правильні.

2.21. Фізичні і юридичні особи (організації), які управляють або беруть участь у керуванні суб'єктами управлінських відносин, відносяться до:

- а) суб'єктів державного управління;
- б) суб'єктів управлінських відносин з державними органами виконавчої влади;

- в) керуючих суб'єктів в адміністративно-правових відносинах один з одним, а також у відносинах із суспільними об'єднаннями й громадянами;
- г) об'єктів державного управління.

2.22. Громадяни (росіяни, іноземці, особи без громадянства) і суспільні об'єднання можуть виступати як учасники, отже є:

- а) суб'єктами державного управління;
- б) суб'єктами управлінських відносин з державними органами виконавчої влади;
- в) керуючими суб'єктами в адміністративно-правових відносинах один з одним, а також у відносинах із суспільними об'єднаннями й громадянами;
- г) об'єктів державного управління.

2.23. Державні органи, їхні структурні підрозділи й службовці виступають як:

- а) суб'єктами державного управління;
- б) суб'єктами управлінських відносин з державними органами виконавчої влади;
- в) керуючими суб'єктами в адміністративно-правових відносинах один з одним, а також у відносинах із суспільними об'єднаннями й громадянами;
- г) об'єктів державного управління.

2.24. Досягнення системності державного управління, а за її допомогою – гармонійності та комплексності суспільного життя у цілому та його окремих сфер є:

- а) критерієм ефективності використання принципів державного управління;
- б) метою державного управління;
- в) змістом державного управління;
- г) усі відповіді правильні.

2.25. Політичний або телеологічний аспект державного управління полягає у:

- а) цілепокладанні;
- б) цілездійсненні або цілереалізації;
- в) цілеспрямуванні;
- г) цільовизначенні.

2.26. Адміністративний аспект державного управління полягає у:

- а) цілепокладанні;
- б) цілездійсненні або цілереалізації;
- в) цілеспрямуванні;
- г) цільовизначенні.

2.27. Функція управління, що пов'язує в одне ціле запланований результат, практичну діяльність з виконання намічених завдань і одержаний результат, – це:

- а) функція управління;
- б) функція державного управління;
- в) мета функції управління;
- г) управлінські функції органів державної влади.

2.28. Відносно самостійний елемент виконавчої державної діяльності, що здійснюється на основі закону чи іншого правового акта спеціальною системою органів виконавчої влади притаманними їм методами, – це:

- а) функція управління;
- б) функція державного управління;
- в) мета функції управління;
- г) управлінські функції органів державної влади.

2.29. Виконання завдань держави та суспільства шляхом владно-організуючої діяльності в різних процесуальних формах, – це:

- а) функція управління;
- б) функція державного управління;
- в) мета функції управління;
- г) управлінські функції органів державної влади.

2.30. Юридично виражені управляючі впливи окремих органів державної влади, які вони мають право і зобов'язані здійснювати щодо певних об'єктів управління або компонентів певних структур, – це:

- а) функція управління;
- б) функція державного управління;
- в) мета функції управління;
- г) управлінські функції органів державної влади.

2.31. Специфічні за предметом, змістом і засобом забезпечення цілісні управляючі впливи держави, що тісно пов'язані з суспільними функціями держави і відображають способи здійснення останніх, та показують, як, якими способами, у процесі яких взаємозв'язків із суспільством вони здійснюються, – це:

- а) функція управління;
- б) функція державного управління;
- в) мета функції управління;
- г) управлінські функції органів державної влади.

2.32. Функціональна структура державного управління – це:

- а) складна й багаторівнева сукупність взаємодії функцій державного управління;
- б) сукупність функцій державного управління та управлінських функцій органів державної влади у їх взаємодії;
- в) структура, що забезпечує: управлінський взаємозв'язок держави як суб'єкта управління із суспільною системою; внутрішню динамічність її як системи, що управляє;
- г) усі відповіді правильні.

2.33. Базовою конструкцією функціональної структури державного управління виступають:

- а) цілі державного управління, для яких формуються управлінські функції органів державної влади;
- б) функції державного управління, навколо яких і для яких формуються управлінські функції самих органів державної влади;
- в) принципи державного управління, які визначають управлінські функції органів державної влади;
- г) усі відповіді правильні.

2.34. Територіальне управління – це:

- а) управління, яке спрямовується на вирішення основного завдання галузі, тобто задоволення потреб економіки окремими видами продукції, робіт, послуг;
- б) специфічні за предметом, змістом і засобом забезпечення цілісні управляючі впливи держави;
- в) управління, яке спрямовується на створення необхідних умов для розвитку окремих територіальних складових національної економіки, максимальне задоволення потреб населення регіону окремими видами продукції, робіт, послуг з ефективним використанням власних ресурсів і регіонального економічного потенціалу;
- г) складова частина народногосподарського контексту, що зумовлює необхідність досягнення цілей, які притаманні регіону.

2.35. Регіон – це:

- а) управління, яке спрямовується на вирішення основного завдання галузі, тобто задоволення потреб економіки окремими видами продукції, робіт, послуг;
- б) специфічні за предметом, змістом і засобом забезпечення цілісні управляючі впливи держави;
- в) управління, яке спрямовується на створення необхідних умов для розвитку окремих територіальних складових національної економіки, максимальне задоволення потреб населення регіону окремими видами продукції, робіт, послуг з ефективним використанням власних ресурсів і регіонального економічного потенціалу;

г) складова частина народногосподарського контексту, що зумовлює необхідність досягнення цілей які притаманні регіону.

2.36. Досягнення рівномірного, збалансованого та раціонального соціально-економічного розвитку з ефективним використанням ресурсного потенціалу регіонів і подолання територіальних диспропорцій розвитку – це:

- а) мета регіонального управління;
- б) регіональна політика;
- в) принцип регіональної політики;
- г) функція регіонального управління.

2.37. Вирішення проблем депресивних і відстаючих від загального рівня розвитку регіонів країни та інших макроекономічних проблем, а також проблем мікрорівня, пов'язаних з місцевою специфікою окремого регіону, – відноситься до:

- а) мети регіонального управління;
- б) регіональної політики;
- в) принципу регіональної політики;
- г) функції регіонального управління.

2.38. Країна, що має децентралізовану державну структуру з самостійними й незалежними бюджетами земель і федерації, де кожна земля має свою конституцію, демократично обраний земельний парламент, земельне управління — уряд, що дозволяє у відносинах між землями регулювати відносини без посередництва центру, в основному шляхом складання і виконання прямих договорів, – це:

- а) ФРН;
- б) Франція;
- в) Польща;
- г) США.

2.39. Країна, територіальну структуру якої утворюють три рівні: регіон, департамент, комуна, кожному рівню управління надані права, можливості і кошти для вирішення тих питань, що найкраще підлягають управлінському впливу саме в кожній структурній одиниці, й земля тут розглядається як цілісна територія, яка представляє осіб та організації, які беруть участь в її розвитку, – це:

- а) ФРН;
- б) Франція;
- в) Польща;
- г) США.

2.40. Парламентська республіка, де голова – президент, що обирається загальними прямими виборами (загальнодержавний рівень). Територіальну структуру країни утворюють воєводства (регіональний рівень), повіти та гміни (локальний рівень). Законодавча влада здійснюється двопалатним парламентом (національні збори), який складається із сейму та сенату.

- а) ФРН;
- б) Франція;
- в) Польща;
- г) США.

Змістовний модуль 2. Конституційні засади побудови структур державного управління в Україні

ТЕМА 3. Роль різних гілок влади у процесі державного управління

Рекомендована література до вивчення [1; 4–10; 15; 17].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

3.1. Яка організаційна основа переважає в організаційній структурі, де існує вертикальна підлеглисть органів державної влади – ієрархічна піраміда:

- а) лінійна основа;
- б) функціональна основа;
- в) лінійно-функціональна основа;
- г) матрична структура.

3.2. Яка організаційна основа переважає в організаційній структурі державного управління, що передбачає формування органів державної влади, пристосованих спеціально до виконання конкретних функцій управління:

- а) лінійна основа;
- б) функціональна основа;
- в) лінійно-функціональна основа;
- г) матрична структура.

3.3. Яка організаційна основа переважає в організаційній структурі державного управління, що забезпечує поєднання переваг лінійної та функціональної засад і сприяє створенню структури, в якій одні органи приймають рішення та проводять їх у життя, а інші – забезпечують їх інформацією:

- а) лінійна основа;
- б) функціональна основа;
- в) лінійно-функціональна основа;
- г) матрична структура.

3.4. Яка організаційна основа переважає в організаційній структурі державного управління, що поєднує лінійну і програмно-цільову структури:

- а) лінійна основа;
- б) функціональна основа;
- в) лінійно-функціональна основа;
- г) матрична структура.

3.5. Компонент системи державного управління, зумовлений її суспільно-політичною природою, соціально-функціональною роллю, цілями і змістом, який об'єднує в собі певну сукупність державних організацій, їх персонал, матеріальні та інформаційні ресурси, що виділяються і витрачаються суспільством на формування та реалізацію державно-управлінських впливів і підтримання життєздатності самого суб'єкта управління, – це:

- а) організаційна структура державного управління;
- б) орган державної влади;
- в) організаційні основи державного управління;
- г) базова конструкція функціональної структури державного управління.

3.6. Одинична структура влади, формально створена державою для здійснення закріплених за нею цілей і функцій, – це:

- а) організаційна структура державного управління;
- б) орган державної влади;
- в) організаційні основи державного управління;
- г) базова конструкція функціональної структури державного управління.

3.7. Основи, що формують відповідні типи структур: лінійна; функціональна; лінійно-функціональна/штабна; програмно-цільова; матрична, –це:

- а) організаційна структура державного управління;
- б) орган державної влади;
- в) організаційні основи державного управління;
- г) базова конструкція функціональної структури державного управління.

3.8. Ланка державного апарату, що приймає участь у здійсненні певних державних функцій і наділена владними повноваженнями, – це:

- а) організаційна структура державного управління;
- б) орган державної влади;
- в) організаційні основи державного управління;
- г) базова конструкція функціональної структури державного управління.

3.9. Адміністративний аспект державного управління полягає у:

- а) виданні органами виконавчої влади постанов, розпоряджень, наказів, інструкцій, правил та інших підзаконних актів;
- б) практичному втіленні в життя законодавчих актів, оперативному та динамічному управлінні економічною і соціальною сферами, а також державно-політичною діяльністю;
- в) виконавчій та розпорядчій діяльності держави, що реалізується виконавчою владою, а також у практичній організації виконання законів, інших нормативних актів, юридичних постанов;
- г) замкненості системи управління, що будується з єдиного центру у напрямі «зверху вниз» з дотриманням строгих принципів єдності та чіткості розпорядництва.

3.10. Виконавчий характер діяльності органів виконавчої влади полягає у:

- а) виданні органами виконавчої влади постанов, розпоряджень, наказів, інструкцій, правил та інших підзаконних актів;
- б) практичному втіленні в життя законодавчих актів, оперативному та динамічному управлінні економічною і соціальною сферами, а також державно-політичною діяльністю;
- в) виконавчій та розпорядчій діяльності держави, що реалізується виконавчою владою, а також у практичній організації виконання законів, інших нормативних актів, юридичних постанов;
- г) замкненості системи управління, що будується з єдиного центру у напрямі «зверху вниз» з дотриманням строгих принципів єдності та чіткості розпорядництва.

3.11. Розпорядчий характер державно-управлінської діяльності полягає у:

- а) виданні органами виконавчої влади постанов, розпоряджень, наказів, інструкцій, правил та інших підзаконних актів;
- б) практичному втіленні в життя законодавчих актів, оперативному та динамічному управлінні економічною і соціальною сферами, а також державно-політичною діяльністю;
- в) відкритості системи управління для рішень «знизу», локальні рішення можуть прийматись на середніх і нижчих рівнях організаційної ієрархії без шкоди для інтересів системи, яка функціонує як єдине ціле;

г) замкненості системи управління, що будується з єдиного центру у напрямі «зверху вниз» з дотриманням строгих принципів єдності та чіткості розпорядництва.

3.12. Централізація в управлінні полягає у:

- а) виданні органами виконавчої влади постанов, розпоряджень, наказів, інструкцій, правил та інших підзаконних актів;
- б) практичному втіленні в життя законодавчих актів, оперативному та динамічному управлінні економічною і соціальною сферами, а також державно-політичною діяльністю;
- в) відкритості системи управління для рішень «знизу», локальні рішення можуть прийматись на середніх і нижчих рівнях організаційної ієрархії без шкоди для інтересів системи, яка функціонує як єдине ціле;
- г) замкненості системи управління, що будується з єдиного центру у напрямі «зверху вниз» з дотриманням строгих принципів єдності та чіткості розпорядництва.

3.13. Децентралізація в управлінні полягає у:

- а) виданні органами виконавчої влади постанов, розпоряджень, наказів, інструкцій, правил та інших підзаконних актів;
- б) практичному втіленні в життя законодавчих актів, оперативному та динамічному управлінні економічною і соціальною сферами, а також державно-політичною діяльністю;
- в) відкритості системи управління для рішень «знизу», локальні рішення можуть прийматись на середніх і нижчих рівнях організаційної ієрархії без шкоди для інтересів системи, яка функціонує як єдине ціле;
- г) замкненості системи управління, що будується з єдиного центру у напрямі «зверху вниз» з дотриманням строгих принципів єдності та чіткості розпорядництва.

3.14. Спосіб територіально-політичної організації держави визначає:

- а) форму державного устрою;
- б) організаційну структуру;
- в) територіальну структуру;
- г) регіональну структуру.

3.15. Розподіл влади по вертикалі, покликаний постійно і неухильно зближувати владу і людину, давати можливість кожному громадянину, незалежно від його національних ознак, завжди й усюди активно брати участь у процесах владовідносин і державного управління – це:

- а) державний устрій;
- б) організаційна структура;
- в) територіальна структура;
- г) регіональна структура.

3.16. Унітарна держава – це:

- а) єдина централізована держава, не розділена на самоврядні одиниці;
- б) союзна держава, яка складається з відносно самостійних з політичного та юридичного поглядів державних утворень як членів федерації ;
- в) держава, де розподіл влади по вертикалі, покликаний постійно і неухильно зближувати владу і людину, давати можливість кожному громадянину, незалежно від його національних ознак, завжди й усюди активно брати участь у процесах владовідносин і державного управління;
- г) союз суверенних держав, утворений для досягнення певних цілей (військових, економічних й ін.).

3.17. Федеративна держава – це:

- а) єдина централізована держава, не розділена на самоврядні одиниці;
- б) союзна держава, яка складається з відносно самостійних з політичного та юридичного поглядів державних утворень як членів федерації;
- в) держава, де розподіл влади по вертикалі, покликаний постійно і неухильно зближувати владу і людину, давати можливість кожному громадянину, незалежно від його національних ознак, завжди й усюди активно брати участь у процесах владовідносин і державного управління;
- г) союз суверенних держав, утворений для досягнення певних цілей (військових, економічних й ін.).

3.17. Конфедерація – це:

- а) єдина централізована держава, не розділена на самоврядні одиниці;
- б) союзна держава, яка складається з відносно самостійних з політичного та юридичного поглядів державних утворень як членів федерації ;
- в) держава, де розподіл влади по вертикалі, покликаний постійно і неухильно зближувати владу і людину, давати можливість кожному громадянину, незалежно від його національних ознак, завжди й усюди активно брати участь у процесах владовідносин і державного управління;
- г) союз суверенних держав, утворений для досягнення певних цілей (військових, економічних й ін.).

3.18. Політико-правове явище, сутність якого полягає у тому, що виражаючи формально волю всіх громадян держави, влада здійснює спрямовуючий, організуючий вплив на суспільство – це:

- а) законодавча влада;
- б) виконавча влада;
- в) державна влада;
- г) судова влада.

3.19. Влада, що забезпечує безпосереднє управління державними справами – це:

- а) законодавча влада;

- б) виконавча влада;
- в) державна влада;
- г) судова влада.

3.20. Влада, що є частиною доктрини розподілу влади в правовій державі, основу якої в Україні становлять різні за своєю компетентністю та юрисдикцією суди, – це:

- а) законодавча влада;
- б) виконавча влада;
- в) державна влада;
- г) судова влада.

3.21. На відміну від законодавчої й виконавчої влади носієм судової влади НЕ є:

- а) судовий орган, який виступає від імені держави;
- б) конкретний судовий склад (судова колегія), як виступають від імені держави;
- в) суддя одноосібно, який виступає від імені держави;

3.22. Ієрархічно побудований адміністративний апарат виступає:

- а) формою законодавчої влади;
- б) формою виконавчої влади;
- в) організаційною структурою;
- г) державним апаратом.

3.23. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є:

- а) Уряд;
- б) Президент;
- в) Верховна Рада;
- г) усі відповіді правильні.

3.24. З принципу поділу влади випливає, що Верховна Рада розглядається як:

- а) орган вищого рівня щодо інших органів державної влади;
- б) орган, що впливає на діяльність інших органів державної влади і органів місцевого самоврядування шляхом прийняття законів, обов'язкових для всіх суб'єктів на території України;
- в) орган вищого рівня щодо органів місцевого самоврядування;
- г) усі відповіді правильні.

3.25. Влада, якій притаманні такі ознаки, як організаційний характер; неперервне здійснення всюди, де функціонують колективи людей; предметність; примусовість, опора на силу – це:

- а) законодавча;
- б) виконавча;

- в) державна;
- г) судова.

3.26. Судовий орган (або суддя) будь-якої підсистеми судової системи України та будь-якого рівня (ланки, інстанції), що здійснює правосуддя відповідно до встановленого закону порядком, – це:

- а) судова влада;
- б) орган, що виражає волю держави;
- в) суд;
- г) орган, що виражає волю всіх громадян держави.

3.27. Конституційний Суд України, суд загальної юрисдикції (районний, верховний, обласний, окружний, військовий суди), арбітражний суд (апеляційний, окружний, Вищий Арбітражний Суд України), третейський суд складають:

- а) судову владу України;
- б) судову систему України;
- в) органи вищого рівня щодо інших органів державної влади;
- г) органи вищого рівня щодо органів місцевого самоврядування.

3.28. Органи державної влади та місцевого самоврядування, відомчі органи, структурні підрозділи зазначених органів, громадські організації, колективні та колегіальні органи управління є:

- а) суб'єктами контролю в державному управлінні;
- б) об'єктами контролю в державному управлінні;
- в) органами контролю в державному управлінні;
- г) організаційною системою контролю в державному управлінні.

3.29. Цілі, стратегії, процеси, функції і завдання, параметри діяльності, управлінські рішення, організаційні формування, їх структурні підрозділи та окремі виконавці є:

- а) суб'єктами контролю в державному управлінні;
- б) об'єктами контролю в державному управлінні;
- в) органами контролю в державному управлінні;
- г) організаційною системою контролю в державному управлінні.

3.30. Взаємопов'язана сукупність контролюючого суб'єкта, контрольних дій та контрольованого об'єкта є:

- а) суб'єктами контролю в державному управлінні;
- б) об'єктами контролю в державному управлінні;
- в) органами контролю в державному управлінні;
- г) організаційною системою контролю в державному управлінні.

3.31. Контроль, що здійснюється за діяльністю органів, які перебувають в адміністративній підпорядкованості, – це:

- а) внутрішній контроль;
- б) зовнішній контроль;
- в) адміністративний контроль;
- г) громадський контроль.

3.32. Контроль, що здійснюється органами, наділеними контрольними повноваженнями щодо організаційно невідпорядкованих об'єктів, – це:

- а) внутрішній контроль;
- б) зовнішній контроль;
- в) адміністративний контроль;
- г) громадський контроль.

3.33. Контроль, що як процес спостереження і регулювання діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, руху їх матеріальних засобів і видатків з метою покращення виконання організаційних завдань, – це:

- а) внутрішній контроль;
- б) зовнішній контроль;
- в) адміністративний контроль;
- г) громадський контроль.

3.34. Контроль, що здійснюється до початку роботи і зміст, якого полягає у визначенні правил, процедур, ліній поведінки щодо контролю використання ресурсів з метою забезпечення ефективного добору людських, матеріальних і фінансових ресурсів, необхідних для нормального функціонування організації у процесі досягнення поставлених цілей, – це:

- а) бюджетний контроль;
- б) попередній контроль;
- в) поточний контроль;
- г) підсумковий контроль.

3.35. Контроль, що здійснюється безпосередньо у процесі роботи та передбачає регулювання поведінки підлеглих, обговорення виникаючих проблем, виявлення відхилень від планів з метою з'ясування стану законності та дисципліни, а також оцінювання дій об'єктів контролю, – це:

- а) бюджетний контроль;
- б) попередній контроль;
- в) поточний контроль;
- г) підсумковий контроль.

3.36. Контроль, що здійснюється у формі різного роду перевірок з метою виявлення відповідності здійснюваних видатків попередньо затверджуваним кошторисам, – це:

- а) бюджетний контроль;

- б) попередній контроль;
- в) поточний контроль;
- г) підсумковий контроль.

3.37. Контроль, що полягає у порівнянні одержаних результатів із запланованими та перевіряє виконання рішень, винесених контролюючими органами з метою врахування майбутніх ситуацій, з якими буде мати справу організація, – це:

- а) бюджетний контроль;
- б) попередній контроль;
- в) поточний контроль;
- г) підсумковий контроль.

3.38. Управлінський контроль відрізняється від бюджетного за такою ознакою:

- а) включає показники, які не можна безпосередньо вартісно оцінити;
- б) поширюється на економічні дані органу;
- в) передбачає участь не лише всієї організації у цілому, а й окремих підрозділів;
- г) спрямований на підвищення ефективності діяльності органу.

3.39. Управлінський контроль відрізняється від бюджетного за такою ознакою:

- а) здійснюється у формі різного роду перевірок з метою виявлення відповідності здійснюваних видатків попередньо затверджуваним кошторисам;
- б) спирається на цілі, завдання, функції органу, технології їх досягнення та реалізації, спрямований на підвищення результативності та раціональності діяльності органу;
- в) поширюється виключно на економічні дані;
- г) спрямований на підвищення ефективності діяльності органу.

3.40. Управлінський контроль відрізняється від бюджетного за такою ознакою:

- а) здійснюється у формі різного роду перевірок з метою виявлення відповідності здійснюваних видатків попередньо затверджуваним кошторисам;
- б) передбачає участь всієї організації і може здійснюватись тільки комплексно;
- в) поширюється виключно на економічні дані;
- г) спрямований на підвищення ефективності діяльності органу.

3.41. Забезпечення законності функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування, бюджетних установ і організацій, суб'єктів господарювання всіх форм власності в різних галузях, сферах і видах діяльності є:

- а) функцією контролю в системі виконавчої влади;
- б) метою контролю в системі виконавчої влади;

- в) змістом контролю в системі виконавчої влади;
- г) об'єктом контролю в системі виконавчої влади.

3.42. Вид соціального контролю, що здійснюється об'єднаннями громадян та самими громадянами та є формою реалізації демократії і способом залучення населення до управління суспільством та державою, – це:

- а) внутрішній контроль;
- б) зовнішній контроль;
- в) адміністративний контроль;
- г) громадський контроль.

3.43. Парламентський спосіб (порядок) утворення уряду, суть якого полягає у тому, що парламент безпосередньо здійснює відповідні процедури застосовується країнами:

- а) президентськими республіками;
- б) з парламентською та змішаною формами державного правління;
- в) з федеративним устроєм;
- г) з унітарним устроєм.

3.45. Країни, де глава держави не може включатися до системи органів виконавчої влади та наділений повноваженнями, природа яких впливає саме зі статусу глави держави, а, з іншого боку, його компетенція все ж включає певні повноваження, що стосуються сфери виконавчої влади, хоча більшість з них їм реалізується через уряд або з його санкції, – це:

- а) президентські республіки;
- б) країни з парламентською та змішаною формами державного правління;
- в) країни з федеративним устроєм;
- г) країни з унітарним устроєм.

3.46. Країни, де виконавчу владу очолює президент, який сприймається як її уособлення й безпосередній носій, а посада прем'єр-міністра відсутня, це:

- а) президентські республіки;
- б) країни з парламентською та змішаною формами державного правління;
- в) країни з федеративним устроєм;
- г) країни з унітарним устроєм.

ТЕМА 4. Система органів державної влади в Україні: конституційні основи їх функціонування та роль в управлінні

Рекомендована література до вивчення [1–7; 14–17].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

4.1. Конституційний принцип побудови та діяльності системи органів державної влади, що означає наділення верховною владою в країні органів з врученням народом відповідних повноважень на певних умовах, – це принцип:

- а) народовладдя;
- б) поділу влади;
- в) законності;
- г) світськості.

4.2. Конституційний принцип побудови та діяльності системи органів державної влади, що означає відповідність певних органів держави основним функціям державної влади, – це принцип:

- а) народовладдя;
- б) поділу влади;
- в) законності;
- г) світськості.

4.3. Конституційний принцип побудови та діяльності системи органів державної влади, що означає обов'язковість дотримання всіма державними органами Конституції України, законів і підзаконних актів, – це принцип:

- а) народовладдя;
- б) поділу влади;
- в) законності;
- г) світськості.

4.4. Конституційний принцип побудови та діяльності системи органів державної влади, що означає взаємне невтручання держави та її органів у справи церкви, а релігійних організацій – у державні справи, – це принцип:

- а) народовладдя;
- б) поділу влади;
- в) законності;
- г) світськості.

4.5. Юридично оформлена, організаційно й господарчо відособлена частина державного механізму, що складається з державних службовців та наділена державно-владними повноваженнями й необхідними матеріальними засобами для здійснення певних завдань і функцій держави в межах своєї компетенції, – це:

- а) орган держави;
- б) організаційний орган державного управління;
- в) функціональний орган державного управління;
- г) контролюючий орган державного управління.

4.6. Органи державної влади, що обираються населенням та володіють виключним правом на прийняття законодавчих актів, відносяться до органів:

- а) судової влади;
- б) законодавчої влади;
- в) контрольної влади;
- г) виконавчої влади.

4.7. Органи державної влади, основна форма діяльності яких – виконавчо-розпорядницька, відносяться до органів:

- а) судової влади;
- б) законодавчої влади;
- в) контрольної влади;
- г) виконавчої влади.

4.8. Органи державної влади, що здійснюють правосуддя та уповноважені застосовувати державний примус, відносяться до органів:

- а) судової влади;
- б) законодавчої влади;
- в) контрольної влади;
- г) виконавчої влади.

4.9. Органи державної влади, діяльність яких полягає у перевірці відповідності актів і дій державних й інших органів та їхніх посадових осіб, відносяться до органів:

- а) судової влади;
- б) законодавчої влади;
- в) контрольної влади;
- г) виконавчої влади.

4.10. Органи державної влади, що характеризуються однаковим організаційно-правовим статусом і однорідністю здійснюваних управлінських функцій (міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації тощо), – це:

- а) система державного управління;
- б) рівень державного управління;
- в) ланка державно-управлінської системи;
- г) структура державного управління.

4.11. Організаційні зв'язки між суб'єктами управління, для яких є характерним упорядкування зверху вниз від керуючого до керованого, – це зв'язки:

- а) субординаційні;

- б) реординаційні;
- в) координаційні;
- г) вертикальні.

4.12. Організаційні зв'язки між суб'єктами управління, для яких є характерним певна самостійність прийняття рішень нижчого за організаційно-правовим статусом органу з певного кола питань, але вищі органи вправі скасовувати чи призупиняти ці рішення), – це зв'язки:

- а) субординаційні;
- б) реординаційні;
- в) координаційні;
- г) горизонтальні.

4.13. Організаційні зв'язки між суб'єктами управління, що базуються на взаємній зацікавленості різних органів державної влади та місцевого самоврядування в узгодженні своїх управлінських впливів або на один і той же об'єкт, або на різні об'єкти, – це зв'язки:

- а) субординаційні;
- б) реординаційні;
- в) координаційні;
- г) горизонтальні.

4.14. Основними функціями парламенту є:

- а) представництво;
- б) законотворчість;
- в) контроль;
- г) усі відповіді правильні.

4.15. До основних стадій законодавчого процесу відноситься:

- а) внесення законопроекту до Верховної Ради, розгляд, прийняття або відхилення закону;
- б) розгляд закону Верховною Радою, його схвалення або несхвалення;
- в) підписання Президентом України та обнародування закону;
- г) усі відповіді правильні.

4.16. Суб'єктами права законодавчої ініціативи є :

- а) Президент України;
- б) депутати Верховної Ради;
- в) Уряд та суди України: Конституційний, Верховний, Вищий Арбітражний;
- г) усі відповіді правильні.

4.17. Президент є главою держави і главою виконавчої влади в:

- а) президентських республіках;
- б) республіках парламентського типу;
- в) республіках змішаного типу;

г) федеративних республіках.

4.18. Президент є тільки главою держави, але не уряду в:

- а) президентських республіках;
- б) республіках парламентського типу;
- в) республіках змішаного типу;
- г) федеративних республіках.

4.19. Президент є тільки главою держави, але з великими юридичними і реальними повноваженнями щодо керівництва урядом в:

- а) президентських республіках;
- б) республіках парламентського типу;
- в) республіках змішаного типу;
- г) федеративних республіках.

4.20. Президент України за Конституцією визначений як глава держави, тобто уособлює:

- а) державу й виконавчу владу у цілому;
- б) державу й державну владу у цілому;
- в) державу та виконавчу й законодавчу владу у цілому;
- г) усі відповіді правильні.

4.21. Координаційний орган з питань національної безпеки і оборони, який вносить пропозиції Президентові України щодо реалізації засад внутрішньої та зовнішньої політики у сфері національної безпеки і оборони, координує і здійснює контроль за діяльністю органів виконавчої влади в цій сфері у мирний час і в умовах воєнного або надзвичайного стану, – це:

- а) Рада національної безпеки і оборони України;
- б) Адміністрація Президента України;
- в) орган Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України;
- г) Служби безпеки України.

4.22. Допоміжний орган, який здійснює організаційне, правове, консультативне, інформаційне, експертно-аналітичне забезпечення діяльності Президента України, – це:

- а) Рада національної безпеки і оборони України;
- б) Адміністрація Президента України;
- в) орган Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України;
- г) Служби безпеки України.

4.23. Кабінет Міністрів України є структурною ланкою організаційно-правового рівня:

- а) вищого;

- б) центрального;
- в) місцевого або територіального;
- г) самоврядування.

4.24. Міністерства, державні комітети, центральні органи виконавчої влади прирівняні до державних комітетів, центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом є структурною ланкою організаційно-правового рівня:

- а) вищого;
- б) центрального;
- в) місцевого або територіального;
- г) самоврядування.

4.25. Органи виконавчої влади загальної компетенції та органи спеціальної – галузевої та функціональної компетенції, які безпосередньо підпорядковані центральним органам виконавчої влади або перебувають у підпорядкуванні водночас і центральному, і місцевому органу виконавчої влади, є структурною ланкою організаційно-правового рівня:

- а) вищого;
- б) центрального;
- в) місцевого або територіального;
- г) самоврядування.

4.26. Управлінські зв'язки Кабінету Міністрів України з іншими органами виконавчої влади, в основу формування яких покладено повноваження Кабінету Міністрів України щодо спрямування, координації діяльності інших органів виконавчої влади та здійснення контролю за їх функціонуванням, це управлінські зв'язки:

- а) субординаційні;
- б) координаційні;
- в) вертикальні;
- г) горизонтальні.

4.27. Управлінські зв'язки на центральному рівні, що передбачають координацію роботи центральних органів виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики в межах Урядових програмно-цілевих комітетів, це управлінські зв'язки:

- а) субординаційні;
- б) координаційні;
- в) вертикальні;
- г) горизонтальні.

4.28. Рішення центрального органу виконавчої влади набувають юридичної сили, коли вони оформлені як:

- а) закони, що затверджені на основі виконання Конституції України;

- б) правові акти, що видані у межах повноважень на основі виконання Конституції та законів України, актів Президента і Кабінету Міністрів;
- в) усні розпорядження, що видані у межах повноважень на основі виконання Конституції та законів України, актів Президента і Кабінету Міністрів;
- г) усі відповіді правильні.

4.29. Нормативно-правові акти центрального органу підлягають:

- а) реєстрації в порядку, встановленому законом;
- б) скасуванню, якщо визначають права і обов'язки громадян та не доведені до відома населення;
- в) скасуванню Кабінетом Міністрів у разі їх невідповідності законодавству України або ж економічної чи соціальної недоцільності;
- г) усі відповіді правильні.

4.30. Суттєвою організаційно-структурною особливістю міністерств і державних комітетів та деяких інших центральних органів є те, що вони:

- а) спрямовують та координують діяльність інших органів виконавчої влади та здійснюють контроль за їх функціонуванням;
- б) координують роботу центральних органів виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики в межах Урядових програмно-цільових комітетів;
- в) мають у своєму підпорядкуванні місцеві ланки (органи), які створюють разом з апаратом центрального органу так звану систему відповідного міністерства, державного комітету тощо;
- г) усі відповіді правильні.

4.31. Центральний орган виконавчої влади виконує такі завдання:

- а) організовує виконання актів законодавства та здійснює систематичний контроль за їх реалізацією;
- б) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його відання;
- в) розробляє пропозиції про вдосконалення законодавства та в установленому порядку вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів;
- г) усі відповіді правильні.

4.32. В процесі своєї діяльності центральні органи виконавчої влади можуть взаємодіяти з професійними спілками та громадськими організаціями з питань:

- а) забезпечення прав і свобод громадян;
- б) задоволення їх соціально-економічних, трудових, культурних та інших інтересів;
- в) сприяння виконанню статутних завдань цих об'єднань;
- г) усі відповіді правильні.

4.33. До центральних органів виконавчої влади України відноситься така група органів:

- а) міністерства;
- б) державні комітети;
- в) інші центральні органи виконавчої влади, які мають різноманітні назви – агентства, комітети, служби та ін.;
- г) усі відповіді правильні.

4.34. Суттєвою особливістю центральних органів виконавчої влади є те, що вони:

- а) спрямовують та координують діяльність інших органів виконавчої влади та здійснюють контроль за їх функціонуванням;
- б) координують роботу центральних органів виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики в межах Урядових програмно-цільових комітетів;
- в) у своїй діяльності представляють інтереси всієї держави, а не окремих територій;
- г) усі відповіді правильні.

4.35. Суттєвою особливістю центральних органів виконавчої влади є те, що їх компетенція поширюється:

- а) з координації діяльності інших органів виконавчої влади до здійснення контролю за їх функціонуванням;
- б) з відповідного кола питань на всю територію країни;
- в) на представлення інтересів окремих територій;
- г) усі відповіді правильні.

4.36. За своїм призначенням центральні органи виконавчої влади:

- а) сприяють формуванню і втіленню в життя державної політики у відповідних сферах управління;
- б) здійснюють керівництво дорученими їм сферами;
- в) несуть відповідальність за стан доручених їм сфер розвитку перед Президентом і Кабінетом Міністрів України;
- г) усі відповіді правильні.

4.37. До складу Кабінету Міністрів входять і безпосередньо беруть участь у визначенні урядової політики в країні:

- а) міністри;
- б) міністри та їх заступники;
- в) Президент та міністри;
- г) усі відповіді правильні.

4.38. Кабінет Міністрів України (Уряд) є:

- а) вищим органом у системі виконавчої влади;
- б) колегіальний орган, який спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

- в) органом загальної компетенції, який є центром з організації виконавчо-розпорядчої діяльності всіх органів виконавчої влади;
- г) усі відповіді правильні.

4.39. Робочими органами Кабінету Міністрів є:

- а) міністерства, які здійснюють державне управління в певній галузі чи сфері життя;
- б) територіальні органи (підрозділи) міністерств, які утворюються для реалізації функцій та повноважень Кабінету Міністрів на місцевому територіальному рівні;
- в) урядові комітети, основне завдання яких полягає у формуванні та реалізації державної політики у відповідній сфері згідно зі стратегією, визначеною Кабінетом Міністрів України;
- г) державні комітети, що покликані сприяти міністерствам та уряду у цілому в реалізації політики шляхом виконання функцій державного управління, як правило, міжгалузевого чи міжсекторного характеру.

4.40. Виконавчі органи (підрозділи) міністерств, які утворюються для реалізації функцій та повноважень Кабінету Міністрів на місцевому територіальному рівні, є

- а) робочими органами Кабінету Міністрів;
- б) територіальними органами;
- в) центральними органами виконавчої влади;
- г) головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади.

4.41. Міністерства, які здійснюють державне управління в певній галузі чи сфері життя, є

- а) робочими органами Кабінету Міністрів;
- б) територіальними органами;
- в) центральними органами виконавчої влади;
- г) головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади.

4.42. Урядові комітети, основне завдання яких полягає у формуванні та реалізації державної політики у відповідній сфері згідно зі стратегією, визначеною Кабінетом Міністрів України, є:

- а) робочими органами Кабінету Міністрів;
- б) територіальними органами;
- в) центральними органами виконавчої влади;
- г) головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади.

4.43. Державні комітети, що покликані сприяти міністерствам та уряду у цілому в реалізації політики шляхом виконання функцій державного управління, як правило, міжгалузевого чи міжсекторного характеру, є:

- а) робочими органами Кабінету Міністрів;
- б) територіальними органами;
- в) центральними органами виконавчої влади;
- г) головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади.

4.44. До галузевих міністерств відноситься Міністерство:

- а) фінансів;
- б) праці та соціальної політики;
- в) освіти і науки;
- г) економіки та з питань європейської інтеграції.

4.45. До галузевих міністерств відноситься Міністерство:

- а) фінансів;
- б) праці та соціальної політики;
- в) з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи;
- г) охорони здоров'я.

4.46. До галузевих міністерств відноситься Міністерство:

- а) внутрішніх справ;
- б) праці та соціальної політики;
- в) з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи;
- г) економіки та з питань європейської інтеграції.

4.47. До функціональних міністерств відноситься Міністерство:

- а) палива та енергетики;
- б) аграрної політики;
- в) Державне казначейство;
- г) промислової політики.

4.48. Ланка виконавчої влади в областях, районах, яка у межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження, делеговані відповідними радами, – це:

- а) орган місцевого самоврядування;
- б) місцева державна адміністрація;
- в) територіальні органи (підрозділи) міністерства та інших центральних виконавчих органів;
- г) представництво на місцях центральних органів виконавчої влади.

4.49. Особливість місцевої державної влади в областях, районах полягає у тому, що вони:

- а) у цілому підзвітні та підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня;
- б) у цілому підзвітні та підконтрольні відповідним радам (обласним та районним) щодо повноважень, делегованих їм цими радами;
- в) перебувають у системі подвійного підпорядкування;
- г) усі відповіді правильні.

4.50. Об'єктами управління з боку місцевих державних адміністрацій є

- а) заклади освіти, культури, охорони здоров'я, які перебувають у їх підпорядкуванні;
- б) радіо, телебачення, друковані засоби інформації, засновниками яких є дані адміністрації;
- в) об'єкти, які забезпечують діяльність державних підприємств, установ і організацій та перебувають на місцевому бюджеті;
- г) усі відповіді правильні.

4.51. Закріплені за органом виконавчої влади права і обов'язки – це:

- а) повноваження;
- б) компетенції;
- в) функції;
- г) об'єкти управління.

4.52. Обсяг повноважень, закріплених за кожним органом виконавчої влади відповідно до покладених на нього завдань і функцій виражає їх:

- а) повноваження;
- б) компетенції;
- в) функції;
- г) об'єкти управління.

4.53. Комплекс заходів, що мають забезпечити, з одного боку, унітарність і цілісність української держави як єдиного політичного, соціально-економічного та правового простору, а з іншого – збалансованість центральної і децентралізованої влади, вирівнювання економічних та соціальних умов розвитку різних регіонів, розвиток міжрегіональних відносин, ефективну реалізацію функцій місцевого самоврядування, – це:

- а) державна регіональна політика;
- б) регіональна економічна політика;
- в) об'єкт економічної регіональної політики;
- г) суб'єкт державної регіональної політики.

4.54. Напрямок державної політики, спрямованої для забезпечення оптимального узгодження загальнодержавних цілей і інтересів з особливостями розвитку окремих регіонів, – це:

- а) державна регіональна політика;

- б) регіональна економічна політика;
- в) об'єкт економічної регіональної політики;
- г) суб'єкт державної регіональної політики.

4.55. Соціально-економічні процеси, що відбуваються в адміністративно-територіальних одиницях (згідно з територіальним і адміністративним поділом України) чи їх сукупностях, – це:

- а) державна регіональна політика;
- б) регіональна економічна політика;
- в) об'єкт економічної регіональної політики;
- г) суб'єкти державної регіональної політики.

4.56. Вищі державні органи, центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого адміністрування, які в межах своєї компетенції забезпечують регіональний соціально-економічний розвиток, – це:

- а) державна регіональна політика;
- б) регіональна економічна політика;
- в) об'єкт економічної регіональної політики;
- г) суб'єкти державної регіональної політики.

ТЕМА 5. Державне регулювання економіки та управління в окремих сферах суспільного розвитку

Рекомендована література до вивчення [1; 4–5; 9; 12; 13; 16; 17; 19; 20].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

5.1. Канали впливу держави на економіку:

- а) безпосереднє регулювання через законодавчі, адміністративні та перерозподільні види діяльності;
- б) управління державною власністю, у т.ч. держсектором;
- в) вплив на суспільство і в подальшому на економіку через прямий і опосередкований (непрямий) вплив суспільства на неї;
- г) всі відповіді вірні.

5.2. Процеси і явища, що відбуваються в національній економіці, територіальні елементи національної економіки відносяться до:

- а) предмету державного регулювання економіки;
- б) завдання державного регулювання економіки;
- в) об'єктів державного регулювання економіки;
- г) суб'єктів державного регулювання економіки.

5.3. Основні форми регулюючого впливу держави на економіку, це:

- а) податкова, організаційно-правова;
- б) державних закупівель, грошових трансферів;
- в) всі відповіді правильні;
- г) не має правильної відповіді.

5.4. Комплекс заходів, спрямованих на підвищення ефективності промислового виробництва в довгостроковому періоді з метою забезпечення національних інтересів країни та її економічної безпеки, підвищення добробуту населення, це:

- а) державна промислова політика;
- б) державна аграрна політика;
- в) державна енергетична політика;
- г) державна економічна політика.

5.5. Регулюючий вплив держави на соціально-економічний розвиток країни – це:

- а) державне регулювання економіки;
- б) механізм державного регулювання економіки;
- в) канал впливу держави на економіку;
- г) усі відповіді правильні.

5.6. Галузь господарської практики у вигляді конкретних заходів держави щодо її впливу на всю сукупність соціально-економічних процесів, що відбуваються на макро- і мікрорівнях, спрямованих на досягнення цілей державної економічної політики, – це:

- а) державне регулювання економіки;
- б) механізм державного регулювання економіки;
- в) канал впливу держави на економіку;
- г) усі відповіді правильні.

5.7. Сукупність методів, інструментів, за допомогою яких держава здійснює економічну політику у цілому та за окремими напрямками, – це:

- а) державне регулювання економіки;
- б) механізм державного регулювання економіки;
- в) канал впливу держави на економіку;

г) усі відповіді правильні.

5.8. Натуральне господарство, натуральний обмін, відсутність механізму регулювання є характерними рисами державного управління економічної системи такого типу:

- а) традиційної;
- б) ринкової;
- в) адміністративно-командної;
- г) змішаної.

5.9. Економічна свобода, вільна конкуренція, ринковий характер регулювання, ринкове саморегулювання є характерними рисами державного управління економічної системи такого типу:

- а) традиційної;
- б) ринкової;
- в) адміністративно-командної;
- г) змішаної.

5.10. Монополія державної власності, жорстка централізація, централізовано-директивний характер регулювання, планово директивний механізм регулювання є характерними рисами державного управління економічної системи такого типу:

- а) традиційної;
- б) ринкової;
- в) адміністративно-командної;
- г) змішаної.

5.11. Плюралізм форм власності та господарювання, змішаний характер регулювання, наявність системи ринкових і державних важелів є характерними рисами державного управління економічної системи такого типу:

- а) традиційної;
- б) ринкової;
- в) адміністративно-командної;
- г) змішаної.

5.12. Відсутність чіткої стратегії, неорганізований, стихійний характер регулювання, безсистемна лібералізація механізму регулювання є характерними рисами державного управління економічної системи такого типу:

- а) традиційної;
- б) ринкової;
- в) адміністративно-командної;
- г) перехідної.

5.13. Активна роль держави в розвитку економіки, зокрема, міжнародна торгівля, є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) меркантилізму;
- б) класичної теорії;
- в) кейнсіанства;
- г) монетаризму.

5.14. Обмежене втручання держави в економіку, активізація політики регулювання грошового обігу є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) меркантилізму;
- б) класичної теорії;
- в) кейнсіанства;
- г) монетаризму.

5.15. Мінімальне втручання держави через існування в розвиненій ринковій економіці тенденції до рівноваги та стабільності завдяки конкуренції є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) меркантилізму;
- б) класичної теорії;
- в) кейнсіанства;
- г) монетаризму.

5.16. Активне втручання держави в економіку внаслідок збереження в ринковій економіці основних причин, здатних викликати нестабільність та неефективність використання ресурсів є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) меркантилізму;
- б) класичної теорії;
- в) кейнсіанства;
- г) монетаризму.

5.17. Усунення державного втручання в економіку, орієнтація на стимулювання пропозиції, формування і захист конкурентного

господарського порядку є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) неокласичний напрям (теорія раціональних очікувань, неокласичний синтез);
- б) неокейнсіанський напрям;
- в) неоліберальний напрям (економіка пропозиції);
- г) класична теорія (фізіократи, англійська (промислова) школа.

5.18. Мінімальне втручання держави через існування в розвиненій ринковій економіці тенденції до рівноваги та стабільності завдяки конкуренції є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) неокласичний напрям (теорія раціональних очікувань, неокласичний синтез);
- б) неокейнсіанський напрям;
- в) неоліберальний напрям (економіка пропозиції);
- г) класична теорія (фізіократи, англійська (промислова) школа.

5.19. Активне втручання держави в економіку внаслідок збереження в ринковій економіці основних причин, здатних викликати нестабільність та неефективність використання ресурсів є основним положенням теорії макроекономічного регулювання:

- а) неокласичний напрям (теорія раціональних очікувань, неокласичний синтез);
- б) неокейнсіанський напрям;
- в) неоліберальний напрям (економіка пропозиції);
- г) класична теорія (фізіократи, англійська (промислова) школа.

5.20. До каналу впливу держави на економіку відноситься:

- а) безпосереднє регулювання через законодавчі, адміністративні та перерозподільні види діяльності;
- б) вплив на суспільство і в подальшому на економіку через прямий і опосередкований (непрямий) вплив суспільства на неї;
- в) управління державною власністю, у т.ч. держсектором;
- г) усі відповіді правильні.

5.21. Процеси і явища, що відбуваються в національній економіці, територіальні елементи національної економіки, сектори національної економіки, економічні відносини є:

- а) об'єктами державного регулювання економіки;
- б) суб'єктами державного регулювання економіки;
- в) предметом державного регулювання економіки;
- г) усі відповіді правильні.

5.22. Примус, спонукання, переконання – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) характер дії;

- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) масштаб дії.

5.23. Прямий, непрямий (опосередкований) – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) характер дії;
- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) масштаб дії.

5.24. Економічний, адміністративний, правовий, соціально-психологічний – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) характер дії;
- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) масштаб дії.

5.25. Загальний, частковий – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) характер дії;
- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) масштаб дії.

5.26. Довгостроковий, короткостроковий – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) час дії;
- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) за рівнем впливу.

5.27. Загальнодержавний, регіональний – є методами державного регулювання економіки за класифікаційною ознакою:

- а) час дії;
- б) характер впливу;
- в) засіб впливу;
- г) за рівнем впливу.

5.28. Вибір типу політики, підтримка виробничого та науково-технічного кооперування, вибір економічних союзників, створення загальних ринків, захист внутрішнього ринку, політика входження та освоєння зовнішніх ринків, підтримка позитивного торговельного балансу – є інструментами

впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) зовнішньоекономічної;
- б) інвестиційної;
- в) грошово-кредитної та банківської;
- г) структурної.

5.29. Створення привабливих умов для інвестування, підтримка та зміцнення власних джерел фінансування, залучення іноземних інвестицій, цільове спрямування інвестицій – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) зовнішньоекономічної;
- б) інвестиційної;
- в) грошово-кредитної та банківської;
- г) структурної.

5.30. Регулювання грошової політики, регулювання відсотків, узгодження грошової пропозиції з товарною забезпеченістю, антиінфляційна політика, контроль регулювання банківської системи, регулювання цін – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) зовнішньоекономічної;
- б) інвестиційної;
- в) грошово-кредитної та банківської;
- г) структурної.

5.31. Методи прискорення розвитку галузей та видів економічної діяльності, підвищення рівня забезпечення економіки необхідними ресурсами, підвищення рівнів ефективності застосування ресурсів, підвищення технічних рівнів галузей та економіки в цілому, підвищення конкурентоспроможності галузей та економіки в цілому – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) зовнішньоекономічної;
- б) інвестиційної;
- в) грошово-кредитної та банківської;
- г) структурної.

5.32. Регулювання обсягу і спрямування ресурсів, пропорцій між накопиченням і споживанням і дефіциту та профіциту бюджету, програмно-цільовий розподіл коштів, формування місцевих бюджетів, структури економіки та соціальної політики – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) державного та зведеного бюджетів;
- б) спрямування інноваційного розвитку;
- в) регулювання розвитку територій та населених пунктів;
- г) інституційного регулювання.

5.33. Регулювання структури власності та організаційних форм підприємств, підтримка підприємництва, побудова системи управління економікою – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) державного та зведеного бюджетів;
- б) спрямування інноваційного розвитку;
- в) регулювання розвитку територій та населених пунктів;
- г) інституційного регулювання.

5.34. Створення зацікавленості підприємств щодо ефективності виробництва та їх забезпеченості достатньою кількістю грошового капіталу, розвиток освіти та забезпеченості підприємств технічно освіченими кадрами та фундаментальної та прикладної науки, створення та реалізація державних та інноваційних програм – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) державного та зведеного бюджетів;
- б) спрямування інноваційного розвитку;
- в) регулювання розвитку територій та населених пунктів;
- г) інституційного регулювання.

5.35. Визначення завдань та індикаторів соціально-економічного розвитку територіальних комплексів, розвиток загальногосподарської та соціальної інфраструктури, вплив на форми господарювання, планування соціально-економічного розвитку територіальних комплексів – є інструментами впливу на державне регулювання соціально-економічного розвитку держави щодо політики:

- а) державного та зведеного бюджетів;
- б) спрямування інноваційного розвитку;
- в) регулювання розвитку територій та населених пунктів;
- г) інституційного регулювання.

5.36. Інструментами прямого впливу держави на діяльність суб'єктів ринку є:

- а) адміністративні методи державного регулювання економіки;
- б) правові методи державного регулювання економіки;
- в) правове регулювання економіки;
- г) принципи державного регулювання економіки.

5.37. Система заходів та законодавчих актів, що регламентують діяльність суб'єктів господарювання, – це:

- а) адміністративні методи державного регулювання економіки;
- б) правові методи державного регулювання економіки;
- в) правове регулювання економіки;
- г) принципи державного регулювання економіки.

5.38. Діяльність держави щодо встановлення обов'язкових для виконання юридичних норм поведінки суб'єктів права – це:

- а) адміністративні методи державного регулювання економіки;
- б) правові методи державного регулювання економіки;
- в) правове регулювання економіки;
- г) принципи державного регулювання економіки.

5.39. Чинником, що формує ефективність державного регулювання щодо оптимізації співвідношення економічних та адміністративних регуляторів з урахуванням ключових положень теорії економічного зростання, є

- а) підтримка балансу інтересів;
- б) економічне зростання;
- в) економічна безпека;
- г) інтеграція у світову економіку.

5.40. Чинником, що формує ефективність державного регулювання щодо розробки та володіння механізмом погодження інтересів, є

- а) підтримка балансу інтересів;
- б) економічне зростання;
- в) економічна безпека;
- г) інтеграція у світову економіку.

5.41. Чинником, що формує ефективність державного регулювання щодо створення системи умов для ефективного використання виробничих і людських ресурсів, є

- а) підтримка балансу інтересів;
- б) економічне зростання;
- в) економічна безпека;
- г) інтеграція у світову економіку.

5.42. Чинником, що формує ефективність державного регулювання щодо визначення нових функцій, які адаптують суспільство до інтернаціоналізації всього спектру міжнародних відносин, є

- а) підтримка балансу інтересів;
- б) економічне зростання;
- в) економічна безпека;
- г) інтеграція у світову економіку.

5.43. Система заходів уряду, спрямована на досягнення успішного функціонування ринку та регулювання конкуренції між суб'єктами господарювання з метою підвищення ефективності національної економіки, забезпечення національних інтересів і підвищення добробуту населення – це державна:

- а) соціальна політика;
- б) інноваційна політика;
- в) антимонопольна політика;
- г) економічна політика.

5.44. Комплекс заходів, спрямованих на підвищення ефективності промислового виробництва у довгостроковому періоді, з метою забезпечення національних інтересів країни та її економічної безпеки, підвищення добробуту населення, – це:

- а) соціальна політика;
- б) інноваційна політика;
- в) промислова політика;
- г) економічна політика.

5.45. Взаємоузгодженість та єдність соціально-економічних та організаційно-правових механізмів регулювання аграрного сектора національної економіки є відображенням:

- а) соціальної політики;
- б) інноваційної політики;
- в) промислової політики;
- г) аграрної політики.

5.46. Засоби державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться господарські, екологічні стандарти, дозволи, ліміти, заборони, обмеження, нормативи, штрафи, є:

- а) економічними;
- б) адміністративними;
- в) інформаційними;
- г) соціальними.

5.47. Засоби державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться земельний податок, орендна плата за користування земельними ділянками, плата із спецвикористання водних ресурсів; державні інвестиції, закупівлі, субсидії, дотації, кредити, ціни на сільськогосподарську продукцію, є:

- а) економічними;
- б) адміністративними;

- в) інформаційними;
- г) інвестиційними.

5.48. Засоби державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться публікації, радіо-, телепередачі, паперові та електронні документи, є:

- а) економічними;
- б) адміністративними;
- в) інформаційними;
- г) соціальними.

5.49. Інструменти державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться закони, постанови, декрети, укази, є:

- а) законодавчо-правові;
- б) нормативно-адміністративні;
- в) організаційно-економічні;
- г) інноваційно-інвестиційні.

5.50. Інструменти державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться розпорядження, рішення, накази, вказівки, інструкції, правила, положення, договори, є:

- а) законодавчо-правові;
- б) нормативно-адміністративні;
- в) організаційно-економічні;
- г) інноваційно-інвестиційні.

5.51. Інструменти державного регулювання розвитку приватних агроформувань, до яких відносяться індикативні плани, проекти, кошториси, державний і місцеві бюджети, державне замовлення, державний контракт, договори, цільові програми, прогнози, є:

- а) законодавчо-правові;
- б) нормативно-адміністративні;
- в) організаційно-економічні;
- г) інноваційно-інвестиційні.

5.52. Соціально-споживчий комплекс об'єднує виробництво матеріальних благ і послуг для населення та включає:

- а) торгівлю та ресторанне господарство;
- б) побутове обслуговування населення;
- в) житлово-комунальне господарство;
- г) усі відповіді правильні.

5.53. Державна діяльність, що здійснюється з метою створення сприятливих умов для економічного розвитку країни і захисту її інтересів, збалансованого розвитку економіки, рівноваги внутрішнього ринку, стимулювання прогресивних структурних змін у зовнішньоекономічних зв'язках суб'єктами економічної діяльності і створення найсприятливіших умов для залучення власної економіки в систему світового поділу праці, це:

- а) міжнародна діяльність;
- б) соціально-економічна діяльність;
- в) зовнішньоекономічна діяльність;
- г) макроекономічна діяльність.

5.54. Основними складовими політики в галузі зовнішніх економічних відносин України є

- а) зовнішньоторговельна політика;
- б) політика у сфері залучення іноземних інвестицій;
- в) політика у сфері регулювання національних капіталовкладень за кордоном;
- г) усі відповіді правильні.

5.55. Діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами, – це:

- а) міжнародна діяльність;
- б) соціально-економічна діяльність;
- в) зовнішньоекономічна діяльність;
- г) макроекономічна діяльність.

5.56. Формами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності є:

- а) встановлення режиму здійснення валютних операцій;
- б) митне регулювання;
- в) встановлення в окремих випадках, передбачених законодавством, режиму ліцензування та квотування;
- г) усі відповіді правильні.

5.57. Самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку, – це

- а) ринкова діяльність;
- б) підприємництво;
- в) комерційна діяльність;

г) усі відповіді правильні.

5.58. Крім держави соціальний захист населення здійснюють:

- а) підприємці та підприємства;
- б) власно наймані працівники;
- в) профспілкові організації;
- г) усі відповіді правильні.

5.59. Система соціального захисту в Україні включає:

- а) пенсії (пенсійний фонд, фонд пенсійного страхування);
- б) державна система соціальної допомоги та допомоги по безробіттю;
- в) соціальні гарантії;
- г) усі відповіді правильні.

5.60. Встановлені законами та іншими нормативно-правовими актами соціальні норми і нормативи або їх комплекс, на базі яких визначаються рівні основних державних соціальних гарантій, – це:

- а) державні соціальні стандарти;
- б) соціальні норми і нормативи;
- в) державні соціальні гарантії, встановлені законами;
- г) прожитковий мінімум.

5.61. Показники необхідного споживання продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг та забезпечення освітніми, медичними, житлово-комунальними, соціально-культурними послугами – це:

- а) державні соціальні стандарти;
- б) соціальні норми і нормативи;
- в) державні соціальні гарантії;
- г) прожитковий мінімум.

5.62. Мінімальні розміри заробітної платні та пенсій, стипендії, індексація доходів населення з метою підтримання достатнього рівня громадян та купівельної спроможності їх доходів під час зростання цін, забезпечення пільгових умов задоволення потреб у товарах і послугах окремим категоріям, які потребують соціальної підтримки – це:

- а) державні соціальні стандарти;
- б) соціальні норми і нормативи;
- в) державні соціальні гарантії;
- г) прожитковий мінімум.

5.63. Вартісний обсяг достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я, набору продуктів харчування, а також мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості це:

- а) державні соціальні стандарти;
- б) соціальні норми і нормативи;

- в) державні соціальні гарантії;
- г) прожитковий мінімум.

5.64. Політика держави, що має на меті створення сприятливих умов життя населення і максимально можливої при даній економічній формації соціальної рівності, створення умов соціальної активності та високої продуктивності праці, – це:

- а) соціальна політика;
- б) інноваційна політика;
- в) промислова політика;
- г) економічна політика.

5.65. Суб'єктами соціальної політики в Україні є:

- а) держава в особі відповідальних як органів законодавчої та виконавчої влади (Уряд, Верховна Рада України, Міністерства);
- б) партії та громадські, політичні організації;
- в) профспілки, фонди, асоціації громадян;
- г) усі відповіді правильні.

5.66. До складових рівня життя населення відноситься:

- а) рівень доходів;
- б) забезпечення соціальною інфраструктурою;
- в) стан здоров'я і тривалості життя, освіти, стан навколишнього середовища;
- г) усі відповіді правильні.

5.67. Форма суспільної діяльності, спрямована на здобуття, використання, підтримку і повалення політичної влади, реалізацію інтересів особи, соціальних груп на всіх рівнях інститутів політичної системи – це:

- а) політика;
- б) влада;
- в) суспільство;
- г) політичні класи.

5.68. Захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізація реальних і потенційних загроз національним інтересам, – це безпека:

- а) економічна;
- б) національна;
- в) зовнішньоекономічна;
- г) соціальна.

5.69. Система, що виражається в її масштабах, структурі і технічному рівні, за яких вона здатна створювати матеріальні та фінансові ресурси, що є

достатнім для захисту національних інтересів у внутрішньополітичній, міжнародній, інформаційній, екологічній сферах та для забезпечення рівня та якості життя населення, – це безпека:

- а) економічна;
- б) національна;
- в) зовнішньоекономічна;
- г) соціальна.

5.70. Стан суспільства, при якому забезпечується номінальний рівень соціальних умов та соціальних благ – матеріальних, санітарно-епідеміологічних, екологічних, психологічних тощо, що визначають якість життя людини і суспільства в цілому та гарантує мінімальний ризик для життя, фізичного та психологічного здоров'я людей, – це безпека:

- а) економічна;
- б) національна;
- в) зовнішньоекономічна;
- г) соціальна.

5.71. Стан відповідності зовнішньоекономічної діяльності національним економічним інтересам, що забезпечує мінімізацію збитків держави від дії негативних зовнішніх економічних чинників та створення сприятливих умов розвитку економіки завдяки її активної участі у світовому розподілу праці, – це безпека:

- а) економічна;
- б) національна;
- в) зовнішньоекономічна;
- г) соціальна.

5.72. Усвідомлена інтегрована система потреб у благополучному існуванні, відтворенні й розвитку людини, суспільства і держави – це:

- а) соціальні гарантії;
- б) соціальні інтереси;
- в) соціальна інфраструктура;
- г) якість життя.

5.73. Сукупність видів діяльності, призначенням яких є надання населенню соціально-економічних послуг: освіта, культура, охорона здоров'я, фізична культура і спорт, соціальне обслуговування та ін., – це

- а) соціальна політика;
- б) соціальна інфраструктура;
- в) соціально-культурний комплекс;
- г) рівень і якість життя.

5.74. Процес навчання і виховання в інтересах людини, суспільства, держави, спрямований на збереження, примноження і передачу знань

новим поколінням, задоволення потреб особистості в інтелектуальному, культурному і фізичному розвитку на підготовку кваліфікованих кадрів для галузей національної економіки, – це:

- а) освіта;
- б) культура;
- в) духовне життя;
- г) наука.

5.75. Сукупність організацій, установ, підприємств, а також державних і громадських органів, творчих союзів, безпосередньо пов'язаних із виробництвом, збереженням, розповсюдженням та організацією споживання товарів і послуг культурного, соціально-інформаційного та декоративного призначення, – це сфера:

- а) освіти;
- б) культури;
- в) духовного життя;
- г) науки.

ТЕМА 6. Місцеве самоврядування та його особлива роль у державному управлінні

Рекомендована література до вивчення [1; 2; 4–5; 12–20].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

6.1. Місцеве самоврядування визначається як:

- а) один із видів управління певними суспільними справами локального співтовариства людей;
- б) самостійна діяльність населення з метою вирішення питань місцевого значення;
- в) право та реальна здатність територіальної громади самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції та законів України;
- г) усі відповіді правильні

6.2. Місцеве самоврядування визначається як:

- а) складовою організації управління суспільством;
- б) інститут парламентського режиму;

- в) специфічна форма реалізації публічної влади, що відрізняється як від держави, так і від об'єднань громадян;
- г) усі відповіді правильні.

6.3. На відміну від місцевого управління місцеве самоврядування є:

- а) складова організації управління суспільством;
- б) діяльністю, спрямованою на забезпечення потреб та інтересів місцевого населення;
- в) специфічною формою реалізації публічної влади, що відрізняється як від держави, так і від об'єднань громадян;
- г) усі відповіді правильні.

6.4. Місцеве самоврядування як засіб здійснення державних функцій недержавними за своєю природою суб'єктами на рівні як територіальних громад, так і регіонів відображене в концепції:

- а) державницькій;
- б) громадівській;
- в) муніципального дуалізму;
- г) усі відповіді правильні.

6.5. Концепція, що передбачає виконання первинними територіальними громадами функцій місцевого значення, які не охоплюють регіональний рівень, – це концепція:

- а) державницька;
- б) громадівська;
- в) муніципального дуалізму;
- г) усі відповіді правильні.

6.6. Концепція, що означає виконання органами публічної влади одночасно двох груп повноважень: муніципальних і державних, – це концепція:

- а) державницька;
- б) громадівська;
- в) муніципального дуалізму;
- г) усі відповіді правильні.

6.7. Органи місцевого самоврядування:

- а) є абсолютно самостійними щодо виконавчої влади;
- б) є повністю залежними від виконавчої влади
- в) наділені правовою автономією;
- г) усі відповіді правильні.

6.8. Визначення власної організаційної структури органом місцевого самоврядування відображає наявність:

- а) правової автономії;

- б) організаційної автономії;
- в) матеріально-фінансової автономії;
- г) усі відповіді правильні.

6.9. Наявність права у місцевого самоврядування на управління місцевим господарством, комунальними службами та місцевими фінансами визначається:

- а) правовою автономією;
- б) організаційною автономією;
- в) матеріально-фінансовою автономією;
- г) усі відповіді правильні.

6.10. Юридичний статус місцевого самоврядування, визначений Конституцією (національною або суб'єктів федерації чи автономії), а також закони та інші нормативні акти визначають загальні засади:

- а) правової автономії;
- б) організаційної автономії;
- в) матеріально-фінансової автономії;
- г) усі відповіді правильні.

6.11. Виборні органи, що мають право представляти інтереси населення й приймати від його імені рішення, що діють на території муніципального утворення, мають назву:

- а) представницького органу;
- б) управлінського органу;
- в) органу виконавчої влади;
- г) усі відповіді правильні.

6.12. Структура місцевого представницького органу включає:

- а) керівні органи та апарат;
- б) функціонально-галузеві підрозділи (постійні й тимчасові комісії);
- в) територіальні органи;
- г) усі відповіді правильні.

6.13. До керівних органів варто віднести:

- а) голову та заступників;
- б) управлінський підрозділ;
- в) організаційний підрозділ;
- г) усі відповіді правильні.

6.14. Структура органів місцевого самоврядування визначається як:

- а) система органів, що мають самостійний статус, які на даній території здійснюють функції й повноваження місцевого самоврядування;
- б) система органів, що мають самостійний статус, які на даній території здійснюють функції й повноваження місцевого самоврядування, а також внутрішні підрозділи представницького органу і виконавчого;
- в) система органів, що мають самостійний статус, співвідношення їхніх повноважень і відповідальності;
- г) усі відповіді правильні.

6.15. Особа, обрана виборцями відповідного виборчого округу в представницький орган місцевого самоврядування на основі загального рівного й прямого виборчого права під час таємного голосування, – це:

- а) начальник;
- б) депутат;
- в) захисник;
- г) усі відповіді правильні.

6.16. Коли на всіх рівнях, нижче загальнодержавного, управління здійснюють органи державної влади, які формуються урядом або главою держави та підпорядковуються по вертикалі, то це тип місцевого самоврядування:

- а) централізований;
- б) англосаксонський;
- в) французький (континентальний, змішаний елітний);
- г) змішаний або європейський.

6.17. Тип місцевого самоврядування, що передбачає детальний перелік прав і обов'язків органів місцевого самоврядування; поділ їх на сільські та муніципальні; відсутність прямого підпорядкування нижчих органів вищим, а також відсутність інституту уповноважених представників держави та прямого державного контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування:

- а) централізований;
- б) англосаксонський;
- в) французький (континентальний, змішаний елітний);
- г) змішаний або європейський.

6.18. Тип місцевого самоврядування, що ґрунтується на поєднанні прямого державного управління та місцевого самоврядування. При цьому управління на місцевому рівні здійснюють лише органи місцевого самоврядування:

- а) централізований;
- б) англосаксонський;
- в) французький (континентальний, змішаний елітний);

г) змішаний або європейський.

6.19. Тип місцевого самоврядування, коли на рівні області та району управління здійснюється лише місцевою державною адміністрацією, а на місцевому – лише органами місцевого самоврядування:

- а) централізований;
- б) англосаксонський;
- в) французький (континентальний, змішаний елітний);
- г) змішаний або європейський.

6.20. Визначення цілей і пріоритетів соціально-економічного розвитку країни й регіональної політики щодо сприяння різнобічному розвитку регіонів, урахуваючи їхні відмінності, відносить до рівня територіального управління:

- а) загальнодержавного;
- б) регіонального;
- в) місцевого;
- г) усі відповіді правильні.

6.21. Узгоджуються регіональні, галузеві та підприємницькі інтереси автономних республік, областей, адміністративних та столичних районів на такому рівні територіального управління:

- а) загальнодержавного;
- б) регіонального;
- в) місцевого;
- г) усі відповіді правильні.

6.22. Рівень територіального управління, на якому реалізуються державні, регіональні та власні рішення щодо інтересів територіальних громад сіл, селищ і міст:

- а) загальнодержавний;
- б) регіональний;
- в) місцевий;
- г) усі відповіді правильні.

6.23. Самоврядування певної території в унітарній державі, яка має відповідні законодавчі повноваження з питань місцевого значення – це:

- а) самовизначення;
- б) повна незалежність;
- в) автономія;
- г) усі відповіді правильні.

6.24. Відповідно до Конституції України системи влади на місцях включає:

- а) місцеві державні адміністрації, які є відповідними органами виконавчої влади;
- б) місцеве самоврядування як публічну владу територіальних громад;
- в) органи місцевого самоврядування для більш ефективного здійснення своїх повноважень, захисту інтересів територіальних громад
- г) усі відповіді правильні.

6.25. Місцеве самоврядування, його органи згідно з Конституцією України:

- а) входять до механізму державної влади;
- б) не входять до механізму державної влади;
- в) мають повну автономність від державної влади, державного управління;
- г) усі відповіді правильні.

6.26. Повноваження (окремі повноваження органів виконавчої влади, що надаються законом органам місцевого самоврядування), здійснення яких пов'язане з виконанням функцій виконавчої влади на місцях, відносяться до:

- а) власних повноважень;
- б) самоврядних повноважень;
- в) делегованих повноважень;
- г) усі відповіді правильні.

6.27. Спільнота мешканців, жителів населених пунктів (сіл, селищ і міст), об'єднана загальними інтересами власного життєзабезпечення, самостійного в межах законів вирішення питань місцевого значення як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування, – це;

- а) колектив однодумців;
- б) територіальна громада;
- в) партія;
- г) усі відповіді правильні.

6.28. Головною посадовою особою територіальної громади є:

- а) керівник, щозначається на посаду вищим органом влади;
- б) сільський, селищний і міський голова, який обирається на засіданні органу влади;
- в) сільський, селищний і міський голова, який обирається на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на чотири роки;
- г) усі відповіді правильні.

6.29. Будинкові, вуличні, квартальні та інші органи, які утворюються з ініціативи жителів сіл, селищ і міст з дозволу відповідних рад, відносяться до:

- а) органів самоорганізації населення;
- б) органів виконавчої влади;
- в) місцевих органів управління;
- г) усі відповіді правильні.

6.30. Англосакську модель регіонального управління (тип місцевого самоврядування) найбільш чітко представлено в:

- а) Італії;
- б) Японії;
- в) США;
- г) ФРН.

6.31. Французьку, або континентальну модель регіонального управління (тип місцевого самоврядування) найбільш чітко представлено в:

- а) Італії;
- б) Японії;
- в) США;
- г) ФРН.

6.31. Змішану, або європейську модель регіонального управління (тип місцевого самоврядування) найбільш чітко представлено в:

- а) Італії;
- б) Японії;
- в) США;
- г) Бельгії.

6.33. Громадська думка для органу місцевого самоврядування:

- а) виконує інформаційну функцію;
- б) допомагає виявляти місцеві проблеми;
- в) є основою вироблення управлінського рішення;
- г) усі відповіді правильні.

6.34. На відміну від місцевого управління, місцеве самоврядування:

- а) є діяльністю, спрямованою на забезпечення потреб та інтересів місцевого населення;
- б) розглядається як інститут парламентського режиму;
- в) специфічна форма реалізації публічної влади, відмінної як від держави, так і від об'єднань громадян;
- г) усі відповіді правильні.

6.35. Правовою основою місцевого самоврядування в Україні є:

- а) Європейська Хартія місцевого самоврядування;
- б) Конституція України;
- в) Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права;
- г) усі відповіді правильні.

6.36. Ознака органу місцевого самоврядування як наявність власних повноважень, визначених Конституцією і законодавством, відображає:

- а) фінансову автономію;
- б) правову автономію;
- в) організаційну автономію;
- г) інформаційну автономію.

6.37. Ознака органу місцевого самоврядування, яка виражається у тому, що орган має змогу сам визначати власну внутрішню структуру відповідну місцевим потребам і забезпечуючи ефективне управління, відображає:

- а) фінансову автономію;
- б) правову автономію;
- в) організаційну автономію;
- г) інформаційну автономію.

6.38. Ознака органу місцевого самоврядування, яка полягає у праві на володіння і розпорядження власними коштами, достатніми для здійснення своїх функцій і повноважень, відображає:

- а) фінансову автономію;
- б) правову автономію;
- в) організаційну автономію;
- г) інформаційну автономію.

6.39. Суб'єктом і основним носієм функцій у системі місцевого самоврядування і повноважень є

- а) орган місцевого самоврядування;
- б) територіальна громада;
- в) орган самоорганізації населення;
- г) територіальні органи.

6.40. Спільнота мешканців, жителів населених пунктів (сіл, селищ і міст), об'єднана загальними інтересами власного життєзабезпечення, самостійного, в межах законів, вирішення питань місцевого значення як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування – це:

- а) орган місцевого самоврядування;
- б) територіальна громада;
- в) орган самоорганізації населення;
- г) територіальні органи.

6.41. Територіальна громада функціонує безпосередньо через:

- а) органи самоорганізації населення;
- б) територіальну громаду;
- в) органи і посадових осіб місцевого самоврядування;
- г) територіальні органи.

6.42. Формами прямої (безпосередньої) місцевої демократії є:

- а) місцеві вибори та референдуми;
- б) консультативні опитування;
- в) загальні збори громадян за місцем проживання, місцеві ініціативи і громадські слухання;
- г) усі відповіді правильні.

6.43. Представницькими органами місцевого самоврядування в територіальних громадах є

- а) сільські, селищні й міські ради;
- б) районна державна адміністрація;
- в) обласна державна адміністрація;
- г) усі відповіді правильні.

6.44. Сільські, селищні й міські ради складаються із:

- а) комітетів та відділів;
- б) депутатів, обраних жителями сіл, селищ, міст;
- в) голів рад та заступників;
- г) усі відповіді правильні.

6.45. Для реалізації рішень сільських, селищних і міських рад та здійснення інших завдань виконавчо-розпорядчого характеру створюються виконавчі органи рад –це:

- а) голови рад та заступники;
- б) депутати, обрані жителями сіл, селищ, міст;
- в) виконавчі комітети, відділи, управління та інші виконавчі органи;
- г) усі відповіді правильні.

6.46. Головною посадовою особою територіальної громади є:

- а) голова міської або обласної державної адміністрації;
- б) сільський, селищний і міський голова, який обирається;
- в) голова районної державної адміністрації;
- г) усі відповіді правильні.

6.47. Органи місцевого самоврядування для більш ефективного здійснення своїх повноважень, захисту інтересів територіальних громад можуть входити до:

- а) об'єднань;

- б) асоціацій;
- в) міжнародних асоціацій;
- г) усі відповіді правильні.

6.48. Районна й обласна держадміністрації – це

- а) орган місцевого самоврядування;
- б) орган самоорганізації населення;
- в) структури державної влади, що діють на регіональному рівні;
- г) усі відповіді правильні.

6.49. Голови самоврядування базового рівня:

- а) виконують функцію керівника виконавчої влади;
- б) виконують функцію спікера Ради;
- в) реалізують державні повноваження
- г) усі відповіді правильні.

Змістовний модуль 3. Взаємодія центральних і регіональних органів державного управління та менеджмент органу державної влади

ТЕМА 7. Внутрішня організація та ефективність управління органу державної влади

Рекомендована література до вивчення [2–8; 10; 14; 18].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

7.1. Певна державна інституція, яка засновується державою в установленому законодавством порядку та діє за її повноваженням, – це:

- а) судовий орган;
- б) міждержавна інституція;
- в) орган державної влади;
- г) усі відповіді правильні.

7.2. Організаційна структура; цілеспрямоване управління та виконавча робота, яка стосується конкретної ситуації, – це;

- а) процес управління організацією;
- б) характеристика організації
- в) механізм діяльності організації
- г) усі відповіді правильні.

7.3. Діяльність, пов'язана зі створенням стану впорядкованості об'єкта та суб'єкта управління (встановлення зв'язків/відноси між ними), – це:

- а) функція управління;
- б) процес управління;
- в) механізм управління;
- г) усі відповіді правильні.

7.4. До характерних рис органу державної влади в Україні відноситься;

- а) представляє Україну як державу як всередині країни, так і за її межами та діє за дорученням держави, яка законодавчо визначає його правовий статус;
- б) є відносно відокремленою частиною однієї єдиної системи державного апарату, становить собою певним чином організований колектив громадян України або одну особу, належну до громадянства України;
- в) матеріальну основу становлять кошти державного бюджету
- г) усі відповіді правильні.

7.5. Сутність поняття «орган держави» в Україні розкриває така характеристика:

- а) відносно самостійна частина єдиної системи органів державної влади, яка будується за принципом розподілу влади;
- б) виступає від імені держави і водночас від власного імені;
- в) посідає визначене місце в державному апараті;
- г) усі відповіді правильні.

7.6. Діяльність органу держави базується на застосуванні методів:

- а) примусу та переконання;
- б) переговорів та погроз;
- в) балансування між війною та миром;
- г) усі відповіді правильні.

7.7. Ознакою органів державної влади є те, що кожний з них має:

- а) керівництво та штаб виконавців;
- б) притаманну лише йому внутрішню структуру;
- в) організаційну структуру управління;
- г) усі відповіді правильні.

7.8. Ознакою органів державної влади є те, що кожний з них має:

- а) міждержавний масштаб межі його діяльності;
- б) внутрішній масштаб межі його діяльності;
- в) територіальний масштаб межі його діяльності;
- г) усі відповіді правильні.

7.9. Владні повноваження органу державної влади передбачають:

- а) утворення у встановленому порядку;
- б) вид державної діяльності;
- в) загальнообов'язкову силу його актів;
- г) усі відповіді правильні.

7.10. Внутрішня організація органу державної влади розглядається як:

- а) механізм управління щодо організації діяльності суспільства;
- б) функція управління щодо організації роботи працівників;
- в) процес структурного упорядкування та функціонування, який відбувається залежно від цілей та завдань, що йому притаманні;
- г) усі відповіді правильні.

7.11. Засобом, за допомогою якого керівництво встановлює відносини між рівнями повноважень, є:

- а) зобов'язання;
- б) делегування;
- в) зв'язок;
- г) усі відповіді правильні.

7.12. Делегування означає:

- а) процес структурного упорядкування та функціонування, який відбувається залежно від цілей та завдань, що йому притаманні;
- б) передачу завдань і повноважень особі, яка бере на себе відповідальність за їх виконання;
- в) обмежене право використовувати ресурси організації і спрямовувати зусилля деяких її співпрацівників на виконання визначених завдань;
- г) усі відповіді правильні.

7.13. Повноваження означають:

- а) процес структурного упорядкування та функціонування, який відбувається залежно від цілей та завдань, що йому притаманні;
- б) передачу завдань і повноважень особі, яка бере на себе відповідальність за їх виконання;
- в) обмежене право використовувати ресурси організації і спрямовувати зусилля деяких її співпрацівників на виконання визначених завдань;
- г) усі відповіді правильні.

7.14. Відповідальність означає:

- а) реальну здатність діяти або можливість впливати на ситуацію;
- б) передачу завдань і повноважень особі, яка бере на себе відповідальність за їх виконання;
- в) обмежене право використовувати ресурси організації і спрямовувати зусилля деяких її співпрацівників на виконання визначених завдань;
- г) усі відповіді правильні.

7.15. Влада означає:

- а) реальну здатність діяти або можливість впливати на ситуацію;
- б) передачу завдань і повноважень особі, яка бере на себе відповідальність за їх виконання;
- в) обмежене право використовувати ресурси організації і спрямовувати зусилля деяких її співпрацівників на виконання визначених завдань;
- г) усі відповіді правильні.

7.16. Особливість повноважень полягає у тому, що вони делегуються:

- а) конкретній людині, що займає посаду у даний час;
- б) посаді, а не індивідові, який займає посаду у даний час;
- в) групі людей, що займаються певним видом роботи;
- г) усі відповіді правильні.

7.17. Організація органу державного управління передбачає:

- а) роботу з людьми – державними службовцями;
- б) організацію інформаційно-комунікаційних зв'язків, забезпечення інформаційною і комунікаційною технікою, формування (організацію) інформаційних систем і мереж;
- в) організацію бюджетування функцій і завдань;
- г) усі відповіді правильні.

7.18. Основним ресурсним компонентом системи менеджменту органу державної влади є:

- а) предмети (машини, сировина, інструменти);
- б) інформація;
- в) державний службовець;
- г) усі відповіді правильні.

7.19. Специфіка діяльності державних службовців полягає в такому:

- а) багатоманітність цілей;
- б) складність у вимірюванні результатів праці;
- в) технології, за якими важко виявити залежність між внеском та результатом;
- г) усі відповіді правильні.

7.20. Особливістю встановлення цілей системи державного управління, зокрема конкретних органів виконавчої влади, є:

- а) логічні взаємовідносини рівнів управління і функціональних сфер, збудовані в такій формі, яка дає змогу найбільш ефективно досягти його цілей;
- б) безперечне використання нормативних документів;
- в) цілі можуть бути встановлені вищим за організаційно-правовим статусом органом управління або формуватися цим органом;

г) усі відповіді правильні.

7.21. Логічні взаємовідносини рівнів управління і функціональних сфер, збудовані в такій формі, яка дає змогу найбільш ефективно досягти його цілей – це:

- а) колектив органу державної влади;
- б) функція органу державної влади
- в) структура органу державної влади;
- г) усі відповіді правильні.

7.22. Люди для органу державної влади – це:

- а) найважливіша змінна;
- б) найважливіша константа;
- в) не дуже важлива змінна компонента;
- г) усі відповіді правильні.

7.23. Програма діяльності Кабінету Міністрів України інтегрує програми діяльності центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій та при цьому враховує:

- а) їх ієрархію за кількісними показниками;
- б) пріоритетність виконання загальнодержавних програм;
- в) їх ієрархію за якісними показниками;
- г) усі відповіді правильні.

7.24. Передумовою вироблення проекту програми діяльності органу виконавчої влади є врахування:

- а) інтересів усіх основних економічних суб'єктів, діяльність або певна складова майна яких перебуває у сфері впливу цього органу, та можливих реакцій на неї;
- б) міждержавних інтересів, що впливають на суспільні відносини;
- в) інтересів окремих громадян, що проживають на певній території;
- г) усі відповіді правильні.

7.25. Етапи процесу формування та закріплення державної політики проходять в:

- а) економічних суб'єктах;
- б) суспільних організаціях;
- в) органах державної влади;
- г) усі відповіді правильні.

7.26. Етапи процесу формування та закріплення державної політики виконуються:

- а) економічними суб'єктами;
- б) суспільними організаціями;

- в) державними службовцями;
- г) усі відповіді правильні.

7.27. Управлінська філософія, яка базується на такій організації управління, за якої факт не констатується, а роз'яснюється і проводяться консультації з метою досягнення поставлених цілей та запобігання помилок, – це:

- а) планування;
- б) контролінг;
- в) контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.28. Управлінська концепція, що виходить за межі функцій і підтримує процеси прийняття рішень і управління за допомогою цілеспрямованого забезпечення інформацією з метою досягнення кінцевих цілей і результатів діяльності – це:

- а) планування;
- б) контролінг;
- в) контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.29. Управлінська концепція, що спрямована у минуле, на виявлення помилок, відхилень, прорахунків і проблем, «розподіляє» провину та орієнтується на поодинокі випадки, – це:

- а) планування;
- б) контролінг;
- в) контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.30. Особливість контролінгу, що відрізняє його від контролю, полягає у тому, що він є:

- а) способом мислення, орієнтованим у майбутнє та пов'язаним з процесами, що відбуваються в організації;
- б) функцією управління, що контролює процес виконання завдань;
- в) засобом контролю за виконанням прийнятих рішень;
- г) усі відповіді правильні.

7.31. Адміністративний контролінг під час виконання управлінських завдань відповідає за:

- а) інформацію;
- б) прийняття рішень;
- в) організацію виконання рішень;
- г) усі відповіді правильні.

7.32. Адміністративний менеджмент під час виконання управлінських завдань відповідає за:

- а) інформацію;
- б) прийняття рішень;
- в) організацію виконання рішень;
- г) усі відповіді правильні.

7.33. Стратегічний контролінг:

- а) надає адміністративній системі здатність систематично враховувати процеси суспільного розвитку для того, щоб керівництво могло якомога раніше адаптувати свої цілі, програми та плани до нових або змінених умов;
- б) надає підтримку керівництву та політикам у формулюванні й перевірці цілей та стратегій на довший строк для різних адміністративних підрозділів;
- в) переводить стратегічні планувальні проекти в категорію оперативних планувальних розробок і допомагає керівникам визначити етапні цілі та реалізувати їх відповідно до планів;
- г) усі відповіді правильні.

7.34. Оперативний контролінг:

- а) надає підтримку адміністративному керівництву при короткостроковому управлінні адміністрацією;
- б) стосується вже визначених сфер завдань, цілей та програмних заходів;
- в) забезпечує інформацією та методами, які необхідні для винайдення рішень, і розробляє інструменти, які дають змогу здійснювати поточну перевірку економічності та працездатності (потужності) адміністрації;
- г) усі відповіді правильні.

7.35. Стратегічні, тактичні, оперативні управлінські рішення – це класифікація за такою ознакою:

- а) за характером цілей;
- б) за функціональним змістом;
- в) за рівнями ієрархії систем управління;
- г) за характером організації розробки.

7.36. Планові, організаційні, технологічні, прогнозуючі управлінські рішення – це класифікація за такою ознакою:

- а) за характером цілей;
- б) за функціональним змістом;
- в) за рівнями ієрархії систем управління;
- г) за характером організації розробки.

7.37. Управлінські рішення на рівні великих систем; на рівні підсистем; на рівні окремих елементів системи рішення – це класифікація за такою ознакою:

- а) за характером цілей;
- б) за функціональним змістом;
- в) за рівнями ієрархії систем управління;
- г) за характером організації розробки.

7.38. Одноособові, колегіальні, колективні управлінські рішення – це класифікація за такою ознакою:

- а) за характером цілей;
- б) за функціональним змістом;
- в) за рівнями ієрархії систем управління;
- г) за характером організації розробки.

7.39. Державні працівники здійснюють функцію представництва організації, тому що будь-яка дія, яку державний керівник виконує або неспроможний виконати:

- а) справляє вплив на те, як сприймається державна організація;
- б) впливає на розвиток рівня довіри між громадськістю та урядом, без чого не може функціонувати жодне суспільство
- в) віддзеркалює вимоги правдивості, чесності, цілісності й служби, які ставляться суспільством до працівників державної служби;
- г) усі відповіді правильні.

7.40. Досконалість дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування визначається тим, наскільки вони забезпечують:

- а) практичну доцільність влади, не допускаючи її відриву від реальних інтересів, потреб і думки нації;
- б) законність дій влади, не допускаючи її до скільки-небудь помітних відхилень від наперед законодавчо встановлених і публічно оголошених шляхів дії;
- в) силу влади, не допускаючи, щоб вона стала безсилою;
- г) усі відповіді правильні.

7.41. Визначальна роль у забезпеченні законності в державному управлінні відводиться:

- а) судовій владі;
- б) органам виконавчої влади;
- в) контролюючим органам;
- г) усі відповіді правильні.

7.42. Особливе місце в підтриманні законності в державному управлінні займають:

- а) судова влада;
- б) органи виконавчої влади;
- в) контролюючі органи;
- г) усі відповіді правильні.

7.43. Коли у системі виконавчої влади одні органи здійснюють контроль стосовно інших – це:

- а) зовнішній контроль;
- б) спеціалізований контроль;
- в) внутрішній контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.44. Контроль, який полягає в нагляді за законністю реалізації встановленої компетенції кожним органом, – це:

- а) загальний зовнішній контроль;
- б) спеціалізований зовнішній контроль;
- в) внутрішній контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.45. Контроль за певними видами управлінської діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування – це:

- а) загальний зовнішній контроль;
- б) спеціалізований зовнішній контроль;
- в) внутрішній контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.46. Контроль, який здійснюється в органах державної влади та органах місцевого самоврядування їх керівниками, а також виділеними з цією метою посадовими особами або підрозділами, – це:

- а) загальний зовнішній контроль;
- б) спеціалізований зовнішній контроль;
- в) внутрішній контроль;
- г) усі відповіді правильні.

7.47. До недоліків внутрішнього контролю можна віднести недостатню надійність, оскільки він:

- а) має високу вартість та впливає на відносини всередині колективу;
- б) недостатню надійність, оскільки він відволікає працівників від роботи;
- в) покладається на тих, хто сам приймає управлінські рішення або бере участь у їх підготовці;
- г) усі відповіді правильні.

7.48. Сукупність норм, правил, процедур, вимог, які вироблені й затверджені в управлінській системі і підлягають виконанню кожним, хто в ній діє або з нею стикається, – це:

- а) законність;
- б) дисципліна;
- в) функціональний обов'язок;
- г) усі відповіді правильні.

7.49. Дисципліна в державному управлінні:

- а) є фактичною поведінкою персоналу органів державної влади самоврядування, яка відображається в управлінських рішеннях і діях, а також в службовому спілкуванні;
- б) формує такі основні показники державного управління як системність, результативність, ефективність, раціональність;
- в) має виконавський зміст, який виражається в тому, що службовці органу підпорядковуються певному керівникові, виконують управлінські рішення, відповідально ставляться до своїх посадових функцій і повноважень;
- г) усі відповіді правильні.

7.50. Дисципліна щодо дотримання встановленого порядку складання і доведення до виконавців планів і окремих планових завдань, ресурсного забезпечення, показників і нормативів, узгодження строків і порядку діяльності між різними управлінськими компонентами й об'єктами управління – це дисципліна:

- а) планова;
- б) договірна;
- в) фінансова;
- г) обліково-статистична.

7.51. Дисципліна, що полягає в дотриманні договірних зобов'язань між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємницькими структурами, громадськими об'єднаннями тощо, – це дисципліна:

- а) планова;
- б) договірна;
- в) фінансова;
- г) обліково-статистична.

7.52. Дисципліна, що пов'язана з бюджетним процесом, грошовим обігом, банківською діяльністю, податками, кредитами, інвестиціями, оплатою праці, пенсійним забезпеченням, митними зборами та іншими явищами соціально-економічного життя держави і суспільства, – це дисципліна:

- а) планова;
- б) договірна;
- в) фінансова;
- г) обліково-статистична.

7.53. Дисципліна, яка зумовлює використання для характеристики тих чи інших явищ уніфікованих показників, коректне і типове ведення

численних документів, що залежить від первинних, вихідних показників і документів, – це дисципліна:

- а) планова;
- б) договірна;
- в) фінансова;
- г) обліково-статистична.

7.54. Добросовісне і відповідальне виконання функцій, прав, обов'язків і повноважень на обійманій посаді державного службовця – це дисципліна:

- а) службова;
- б) штатна;
- в) навчальна;
- г) договірна.

7.55. Дисципліна щодо керівників органів державної влади, яка полягає в дотриманні певних типових моделей організації відповідних органів – це дисципліна:

- а) службова;
- б) штатна;
- в) навчальна;
- г) договірна.

7.56. Дисципліна, що передбачає дотримання відповідних правил, у тому числі організаційних і методичних, при навчанні персоналу державного апарату органів, – це дисципліна:

- а) службова;
- в) навчальна;
- г) договірна.

7.57. Відносини, що забезпечують інтереси і свободу взаємопов'язаних сторін та гарантуються суспільством і державою, які формується на основі послідовної взаємодії таких складових – усвідомлення обов'язку, оцінка поведінки, накладання санкцій, – це:

- а) повноваження;
- б) дисципліна;
- в) законність;
- г) відповідальність.

7.58. Відповідальність за порушення конкретних норм законів, яка застосовується в певних процесуальних формах уповноваженими органами державної влади і місцевого самоврядування, – це відповідальність:

- а) юридична;
- б) кримінальна;
- в) адміністративна;

г) дисциплінарна.

7.59. Оцінка досягнення цілей діяльності органу державної влади різними суб'єктами здійснюється з позиції:

- а) громадянина;
- б) законодавця;
- в) державного службовця;
- г) усі відповіді правильні.

7.60. Збирання, отримання, опрацювання та аналіз інформації, потрібної для здійснення державно-управлінської діяльності – це:

- а) комунікаційне забезпечення діяльності органів державної влади;
- б) аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади;
- в) інформаційне забезпечення діяльності органів державної влади;
- г) усі відповіді правильні.

7.61. Акт спілкування, зв'язок між двома або більше індивідуумами, заснований на взаєморозумінні; повідомлення інформації однією особою іншій або ряду осіб – це:

- а) інформація;
- б) комунікація;
- в) спілкування;
- г) усі відповіді правильні.

ТЕМА 8. Державна служба в Україні

Рекомендована література до вивчення [1; 3–8; 10; 14; 18].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

8.1. Комплексний правовий інститут, який регулює організацію та діяльність всіх державних службовців і складається з правових норм різних галузей права, – це:

- а) правовий інститут державної служби;
- б) державна служба;
- в) принципи державної служби;
- г) усі відповіді правильні.

8.2. Основоположні ідеї, встановлення, які відбивають об'єктивні закономірності та визначають напрямки реалізації компетенції, завдань і

функцій державних органів, повноважень державних службовців, які діють в системі державної влади, та зокрема, в системі державної служби, – це:

- а) правовий інститут державної служби;
- б) державна служба;
- в) принципи державної служби;
- г) усі відповіді правильні.

8.3. Комплекс правових норм, які регулюють відносини, що складаються в процесі організації самої державної служби, статусу державних службовців, гарантій і процедур його реалізації, а також механізму проходження державної служби, – це:

- а) правовий інститут державної служби;
- б) державна служба;
- в) принципи державної служби;
- г) усі відповіді правильні.

8.4. Відносини, які виникають в процесі організації державної служби у зв'язку з підготовкою, добором і розстановкою кадрів, встановленням статусу державної ради, заміщенням посад, проведенням оцінки праці і просуванням по службі, мають:

- а) адміністративно-правовий характер;
- б) характер трудового права;
- в) розпорядчий характер;
- г) виконавчий характер.

8.5. Відносини, які складаються в ході реалізації державної служби, тобто в процесі діяльності робітника всередині державного органу; в процесі організації робочого часу та часу відпочинку; щодо дисципліни й оплати праці; в процесі функціонування кадрів управління поза межами цих органів, мають:

- а) адміністративно-правовий характер;
- б) характер трудового права;
- в) розпорядчий характер;
- г) виконавчий характер.

8.6. Учасниками державно-службових відносин є:

- а) держава;
- б) державні органи;
- в) державні службовці;
- г) усі відповіді правильні.

8.7. Публічно-правові службові відносини, що утворюються між державою в особі її органів і державними службовцями, які здійснюють службу

діяльність як суб'єкти юридично-владних відносин, виникають на основі одностороннього рішення державного органу (посадової особи), яке:

- а) юридичне закріплює вступ громадянина на державну службу;
- б) служить основою для виконання ним службових обов'язків по посаді;
- в) визначає момент виникнення його обов'язків перед державою, а також службових і особливих справ;
- г) усі відповіді правильні.

8.8. Державна служба виконує соціальну функцію, коли вона:

- а) будується на правовій основі;
- б) спирається на засоби масової комунікації, суспільну думку;
- в) взаємодіє з інститутами, які діють у духовній сфері життя суспільства, у сфері культури;
- г) усі відповіді правильні.

8.9. Соціальний характер державної служби визначається також демократичними процедурами її функціонування, до яких відносяться:

- а) колективний характер вироблення й прийняття найбільш важливих рішень;
- б) наявність обліку й контролю за ходом виконання прийнятого рішення на систему зворотного зв'язку;
- в) особисте спілкування керівників державних органів із підлеглими, в тому числі з керівниками професійних організацій, для погодження й координації діяльності підлеглих структур;
- г) усі відповіді правильні.

8.10. Характер державної служби, як соціального інституту, розкривається через аналіз такої функції державної служби:

- а) функції соціальної комунікації та інформації;
- б) функції контролю;
- в) виховної функції;
- г) усі відповіді правильні.

8.11. До якостей державних службовців, що визначають соціальний характер функціонування державної служби, відносяться:

- а) політичні;
- б) ділові;
- в) особисті;
- г) усі відповіді правильні.

8.12. До політичних якостей державних службовців можна віднести:

- а) патріотизм, готовність відстоювати конституційний устрій країни, наявність громадянства;

- б) інтелектуальність, компетентність, організаторські здібності, вміння ефективно й цілеспрямовано по-новому діяти;
- в) чесність, добросовісність, справедливість, порядність, доброзичливість, товариськість, вміння прислуховуватися до людей, налагоджувати ділові контакти, регулювати міжособисті відносини, здібність сприймати чужу думку, переконувати;
- г) усі відповіді правильні.

8.13. До ділових (професійних) якостей державних службовців можна віднести:

- а) патріотизм, готовність відстоювати конституційний устрій країни, наявність громадянства;
- б) інтелектуальність, компетентність, організаторські здібності, вміння ефективно й цілеспрямовано по-новому діяти;
- в) чесність, добросовісність, справедливість, порядність, доброзичливість, товариськість, вміння прислуховуватися до людей, налагоджувати ділові контакти, регулювати міжособисті відносини, здібність сприймати чужу думку, переконувати;
- г) усі відповіді правильні.

8.14. До особистих якостей державних службовців можна віднести:

- а) патріотизм, готовність відстоювати конституційний устрій країни, наявність громадянства;
- б) інтелектуальність, компетентність, організаторські здібності, вміння ефективно й цілеспрямовано по-новому діяти;
- в) чесність, добросовісність, справедливість, порядність, доброзичливість, товариськість, вміння прислуховуватися до людей, налагоджувати ділові контакти, регулювати міжособисті відносини, здібність сприймати чужу думку, переконувати;
- г) усі відповіді правильні.

8.15. Визначена структурою та штатним розкладом первинна структурна одиниця державного органу та його апарату, на яку покладено встановлене нормативними актами коло службових повноважень, – це:

- а) посада;
- б) функціональний обов'язок;
- в) структурна одиниця державного органу;
- г) усі відповіді правильні.

8.16. Громадяни України мають право на державну службу незалежно від походження, соціального та майнового стану, расової та національної приналежності, статі, політичних поглядів, релігійних переконань, місця проживання, які одержали відповідну освіту та професійну підготовку, пройшли у встановленому порядку конкурсний відбір, або відбір за іншою процедурою, передбаченою Кабінетом Міністрів України, – це правова норма, що визначає:

- а) розділ посадової інструкції для державних службовців;
- б) рівне право громадян на доступ до державної служби;
- в) відносини, які складаються в ході реалізації державної служби;
- г) усі відповіді правильні.

8.17. Етика поведінки державного службовця, яка має велике теоретичне і практичне значення, включає такі обов'язкові положення:

- а) державний службовець мусить сумлінно виконувати свої службові обов'язки;
- б) шанобливо ставитися до громадян, керівників і співпрацівників та дотримуватися високої культури спілкування;
- в) не допускати дій і вчинків, які можуть зашкодити інтересам державної служби чи негативно вплинути на репутацію державного службовця;
- г) усі відповіді правильні.

8.18. Процес організації державної служби пов'язаний зі:

- а) встановленням правового статусу конкретної посади;
- б) способами заміщення посад на державній службі та умов вступу на неї;
- в) підготовкою, добором і розстановкою кадрів державних службовців, зарахуванням їх на посади;
- г) усі відповіді правильні.

8.19. Застосування заходів дисциплінарного впливу у порядку службового підпорядкування за порушення правил державної служби, що не підпадають під дію кримінальної відповідальності, та визначені на загальних засадах для всіх громадян – це:

- а) дисциплінарна відповідальність державних службовців;
- б) адміністративна відповідальність державних службовців;
- в) кримінальна відповідальність державних службовців;
- г) матеріальна відповідальність державних службовців.

8.20. Застосовується органами або посадовими особами, з якими порушник не пов'язаний відносинами підлеглості по роботі чи по службі – це відповідальність:

- а) дисциплінарна;
- б) адміністративна;
- в) кримінальна;
- г) матеріальна.

8.21. Відповідальність посадових осіб за зловживання посадовими повноваженнями та їх перевищення, відмову в наданні інформації, присвоєння повноважень посадової особи, незаконну участь у підприємницькій діяльності, одержання хабара, дачу хабара, службовий підлог і халатність – це відповідальність державних службовців:

- а) дисциплінарна;
- б) адміністративна;
- в) кримінальна;

г) матеріальна.

8.22. Відповідальність, що виконує правовідновну функцію та настає за посадовий проступок, який завдав матеріальних збитків державній організації (органу державної влади), та передбачає відшкодування винним службовцем завданих ним збитків – це відповідальність державних службовців:

- а) дисциплінарна;
- б) адміністративна;
- в) кримінальна;
- г) матеріальна.

8.23. Рішення органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, підприємств та їх об'єднань, громадських об'єднань чи посадових осіб, державних службовців можуть бути оскаржені через суд, якщо внаслідок цих дій:

- а) порушено права й свободи громадян;
- б) створено перепони для реалізації громадянином його прав і свобод;
- в) незаконно накладено на громадянина будь-який обов'язок або він незаконно притягнений до будь-якої відповідальності;
- г) усі відповіді правильні.

8.24. Інститут конкурсного прийому на державну службу базується на таких основних принципах:

- а) рівноправності, який виключає дискримінацію за походженням, статтю, віросповіданням або політичними поглядами;
- б) відповідності здібностей та професійного рівня вимогам конкретного виду діяльності в системі державної служби;
- в) гласності — забезпечення гласності проведення конкурсів;
- г) усі відповіді правильні.

8.25. Специфічна форма соціальної організації і відносин у суспільстві, в якому центри виконавчої влади практично незалежні від більшості її членів або система управління, в якій влада належить адміністрації чиновників – це:

- а) бюрократія;
- б) бюрократизм;
- в) адміністрування;
- г) усі відповіді правильні.

8.26. Такий стан управління державою чи іншими організаціями, де існує відірваність виконавчих органів від інтересів цих організацій, а пріоритет надається власним потребам, де функціонують відносини формалізму, некомпетентності, консерватизму, корупції тощо – це:

- а) бюрократія;

- б) бюрократизм;
- в) адміністрування;
- г) усі відповіді правильні.

8.27. Чітко встановлена адміністративна організація, що складається з ряду офіційних осіб, посади і пости яких утворюють ієрархію, і які розрізняються формальними правами і обов'язками, що визначають їх дії та відповідальність, – це:

- а) бюрократія;
- б) бюрократизм;
- в) адміністрування;
- г) усі відповіді правильні.

8.28. Система управління країною, якій властива відірваність від народу і яка здійснюється кастою урядовців, що захищає інтереси пануючої верхівки – це:

- а) бюрократія;
- б) бюрократизм;
- в) адміністрування;
- г) усі відповіді правильні.

ТЕМА 9. Відносини органів публічної влади в системі державного управління

Рекомендована література до вивчення [1; 3–8; 10; 14; 18].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

9.1. Діяльність суб'єкта публічної адміністрації, спрямована на виконання владних повноважень публічного змісту (управління, надання адміністративних послуг, застосування адміністративних стягнень) – це:

- а) публічне адміністрування;
- б) публічне управління;
- в) публічна адміністрація;
- г) публічна служба.

9.2. Цілеспрямований, владний (в межах правових установлень) і обов'язковий для виконання вплив уповноважених суб'єктів на суспільну систему з метою її удосконалення відповідно до публічних інтересів шляхом прийняття управлінських актів – це:

- а) публічне адміністрування;

- б) публічне управління;
- в) публічна адміністрація;
- г) публічна служба.

9.3. Сукупність органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади, або система організаційно-структурних утворень, які на законних підставах набули владних повноважень для реалізації публічних інтересів, – це:

- а) публічне адміністрування;
- б) публічне управління;
- в) публічна адміністрація;
- г) публічна служба.

9.4. Діяльність на державних політичних посадах, професійна діяльність суддів, прокурорів, військова служба, альтернативна (невійськова) служба, дипломатична служба, інша державна служба, служба в органах місцевого самоврядування – це:

- а) публічне адміністрування;
- б) публічне управління;
- в) публічна адміністрація;
- г) публічна служба.

9.5. Сфера юрисдикційної діяльності судів щодо розгляду справ про захист громадян від порушень з боку держави, її органів та забезпечення підпорядкування діяльності виконавчої влади виконанню завдань неухильного забезпечення прав і свобод громадян – це:

- а) адміністративна юстиція;
- б) спеціалізована система судового захисту прав і свобод громадян;
- в) правове врегулювання взаємовідносин між громадянами і органами виконавчої влади;
- г) усі відповіді правильні.

9.6. Добровільне громадське формування, створене на основі єдності інтересів для спільної реалізації громадянами своїх прав і свобод, – це:

- а) об'єднання громадян;
- б) колектив;
- в) спільнота людей;
- г) суспільство.

9.7. Функція державного управління, яка сприяє встановленню та підтриманню спілкування для виявлення спільних інтересів та досягнення взаєморозуміння й співробітництва між організацією і громадськістю, – це:

- а) «паблік рилейшнз»;
- б) зв'язок з громадськістю
- в) важливий елемент ділових відносин усіх сфер повсякденного життя

г) усі відповіді правильні.

9.8. Дії щодо здійснення публік рилейшнз в практиці державного управління спрямовуються на:

- а) досягнення доброзичливості;
- б) збереження репутації (виявити традиції організації, які можуть зашкодити громадській думці, і відмовитись від них);
- в) внутрішні відносини (використання прийомів, зорієнтованих на створення у співробітників почуття відповідальності та зацікавленості у справах адміністрації)
- г) усі відповіді правильні.

9.9. Управлінські послуги в системі державного управління визначаються як:

- а) елемент взаємовідносин держави з людиною, тобто численні різного роду дозвільно-реєстраційні дії державних органів за відповідними зверненнями фізичних і юридичних осіб;
- б) послуги з боку органів виконавчої влади, що є необхідною умовою реалізації прав і свобод громадян (реєстрація, ліцензування, сертифікація тощо);
- в) виконання обов'язків держави перед громадянами, спрямованих на створення умов, необхідних для забезпечення належної реалізації ними своїх прав і свобод;
- г) усі відповіді правильні.

9.10. Підприємницьке законодавство регулює підприємницькі відносини шляхом створення:

- а) норм, які закріплюють принципові засади в межах галузевих кодифікованих актів;
- б) законодавчих актах інтеграційного характеру, що вже утворили окрему комплексну галузь законодавства;
- в) визначення обсягу публічно-правового регулювання підприємницьких відносин;
- г) усі відповіді правильні.

9.11. Особливості громадського контролю полягають у тому, що:

- а) є одним з видів соціального контролю, який здійснюється об'єднаннями громадян та самими громадянами;
- б) всі суб'єкти громадського контролю виступають від імені громадськості, а не держави. їх контрольні повноваження зазвичай не мають юридично владного змісту, а рішення за результатами перевірок мають, як правило, рекомендаційний характері;
- в) запобігає порушенням у сфері державного управління за допомогою засобів суспільного впливу;
- г) усі відповіді правильні.

ТЕМА 10. Розвиток системи державного та регіонального управління в Україні

Рекомендована література до вивчення [1; 4–9; 11; 12; 18].

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ

10.1. Адміністративна реформа в Україні здійснюється у напрямі проведення реформи:

- а) виконавчої влади (центральної та місцевої);
- б) місцевого самоврядування
- в) територіального устрою;
- г) усі відповіді правильні.

10.2. Безперервний процес удосконалення інституційних, правових, організаційних, процедурно-технологічних засад механізму держави та державного апарату, що забезпечує соціально-економічний розвиток країни, сприяє відповідності суспільної системи напрямам розвитку світової цивілізації – це:

- а) концепція реформування;
- б) адміністративна реформа;
- в) програма розвитку;
- г) усі відповіді правильні.

10.3. Вид політико-правової реформи, яка здійснюється у сфері виконавчої влади і стосується її організаційної структури, функцій, кадрового забезпечення, взаємовідносин з органами місцевого самоврядування – це:

- а) концепція реформування;
- б) адміністративна реформа;
- в) програма розвитку;
- г) усі відповіді правильні.

10.4. Протиправна діяльність, яка полягає у використанні службовими особами їх прав і посадових можливостей для особистого збагачення; підкупність і продажність громадських і політичних діячів, – це:

- а) бюрократизм;
- б) перевищення повноважень;
- в) корупція;
- г) усі відповіді правильні.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Нормативна та методична література

1. Конституція України/ Право. Україна. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.legal.com/ua/cqi-bin/matrix,cqi/pravo.html>.
2. Про місцеве самоврядування: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.nau.kiev.ua>.
3. Про державну службу: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.nau.kiev.ua>.
4. Робоча програма дисципліни «Державне та регіональне управління» для студентів за напрямом підготовки 030601 «Менеджмент» спеціальності «Менеджмент організацій і адміністрування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : vvhduht@meta.ua
5. Пічугіна Т.С. Державне та регіональне управління в структурно-логічних схемах : Навч. посіб. / Т.С. Пічугіна, Л.Д. Забродська, Г.І. Забродська. – Харків : ХДУХТ, 2015. – 329 с.

Основна література

6. Воронкова В. Г. Менеджмент у державних організаціях : навч. посібник / В. Г. Воронкова. – К. : Професіонал, 2004. – 256 с.
7. Трілленберг В. Стратегія управління: адміністративний менеджмент у державних управлінських установах : конспект лекцій і семінарів / Вілфрід Трілленберг. – Тернопіль : Економічна думка, 2002. – 64 с.
8. Мельник А. Ф. Менеджмент державних установ і організацій : навч. посібник / А. Ф. Мельник, А. Ю. Расіна, Н. М. Кривокульська ; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Професіонал, 2007. – 464 с.
9. Найдъонов В. С. Основи державного регулювання економіки : навч. посібник / В. С. Найдъонов. – Ніжин : Аспект-Поліграф, 2010. – 260 с.
10. Цуруль О. А. Менеджмент у державних організаціях : навч. посібник / О. А. Цуруль. – К. : КНЕУ, 2002. – 142 с.

Додаткова література

11. Адмінреформа: перелік центральних органів виконавчої влади та схема їх взаємодії [Затверджено Указом Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085/2010]. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.nau.kiev.ua>.
12. Бодров В. Г. Державне регулювання економіки та економічна політика : навч. посібник / В. Г. Бодров, О. М. Софронова, Н. І. Балдич. – К. : Академвидав, 2010. – 520 с.
13. Гринів Л. С. Національна економіка : навч. посібник / Л. С. Гринів, М. В. Кічурчак. – Львів : Магнолія 2006, 2009. – 464 с.
14. Діловодство у державних установах : збірник інструкцій/ упоряд. Є. К. Пашутинський – 2-е вид., змін. – К. : КНТ, 2009. – 596 с.

15. Коваль Я. В. Регіональна економіка: навч. посібник / Я. В. Коваль, І. Я. Антонечко. – К. : Професіонал, 2005. – 272 с.
16. Національна економіка : навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів / В. В. Білоцерковець та ін. ; за ред. В. М. Тарасовича. – К. : Центр навчальної літератури, 2009. – 280 с.
17. Основи держави і права України : навч. посібник / В. В. Сухонос та ін.; за ред. В. В. Сухоноса. – Суми : Університетська книга, 2003. – 388 с.
18. Прієшкіна О. В. Місцеве самоврядування в Україні. Правове регулювання безпосередньої демократії : навч. посібник / О. В. Прієшкіна. – К. : Кондор, 2004. – 336 с.
19. Старостенко Г. Г. Національна економіка : навч. посібник / Г. Г. Старостенко, С. В. Онишко, Т. В. Поснова. – К. : Ліра-К, 2011. – 432 с.
20. Теорія держави і права. Академічний курс : підручник / за ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. – К. : Юрінком Інтер, 2006. – 688 с.

Інтернет–ресурси

21. Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.rada.gov.ua>.
22. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua>.
23. Офіційний сайт Міністерства економіки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.me.gov.ua>.
24. Офіційний сайт Міністерства праці та соціальної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.mlsp.gov.ua>
25. Офіційний сайт державного комітету статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.ukrstat.gov.ua>.
26. Нормативні акти України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.nau.kiev.ua>.
27. Українське право [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <www.ukrpravo.cjm/>.

Навчальне електронне видання
комбінованого використання
Можна використовувати в локальному та мережному режимах

Державне та регіональне управління
тестовий тренінг
для самостійної роботи студентів із підготовки
до аудиторних практичних занять
з дисципліни за освітнім ступенем бакалавр

ГАЛУЗЬ
07 «Управління та адміністрування»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ
073 «Менеджмент»

Укладачі:

ПІЧУГІНА Тетяна Сергіївна
ЗАБРОДСЬКА Любов Давидівна
ЗАБРОДСЬКА Ганна Іванівна

Відповідальна за випуск зав. кафедри менеджменту організацій Т.С. Пічугіна

Техн. редактор О. В. Щегельська

План 2016 р., поз. 157

Підп. до друку 29.11.2016р. Один електронний оптичний диск (CD-ROM);
супроводна документація. Об'єм даних 0,20 Мб. Тираж 100 прим.

Видавець і виготівник

Харківський державний університет харчування та торгівлі
вул. Клочківська, 333, Харків, 61051

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4417 від 10.10.2012 р.